

Életünk

AZ EURÓPAI MAGYAR KATOLIKUSOK LAPJA

VII. évfolyam 3. szám (7 Jahrgang Nr. 3.)

A Z St.Gallen — Erscheint monatlich

1975 március 1.

Venantius Fortunatus

Himnusz a szent kereszthez

Fordította: Babits Mihály

Király zászlói lengenek,
villog titkával a Kereszt,
melyre húsban függesztetett,
aki minden húst alkotott.

Szögekkel verve tagjai,
kinyújtva lába és keze...
Itt függ a véres áldozat
ki a megváltás ára volt.

A lándzsa szörnyű vashegye
Itten sebezte, és a seb
vérrel és vízzel csöpögött,
le mosni bűneink sarát.

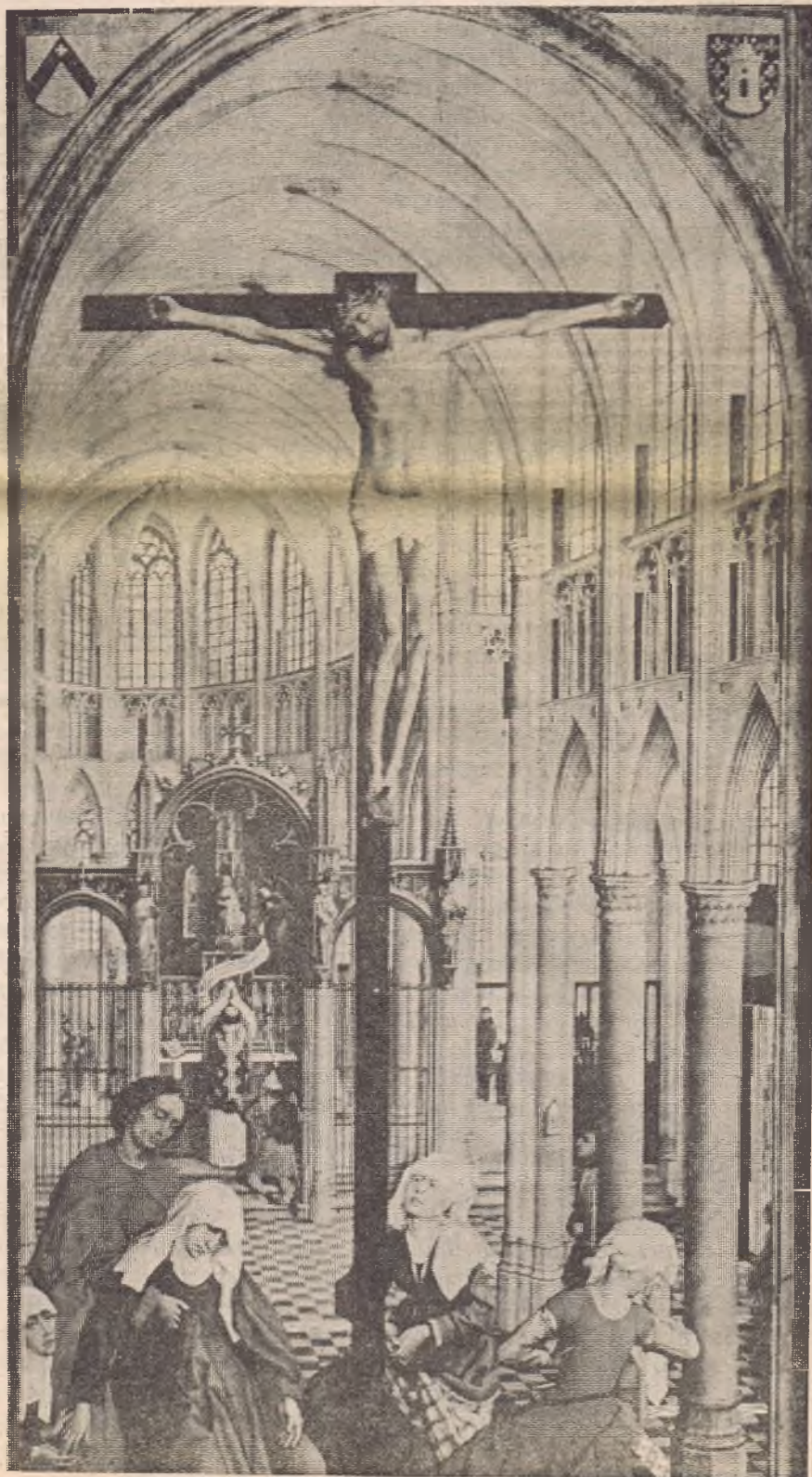
Így tell be mit Dávid király
hív verse egykor énekelt
hirdetvén minden nép között:
«Fájáról kormányzand az Úr!»

Ó fényes és dísz-terhű fa,
királyi bíborral veres,
méltó törzsről választatott
Hogy érintsd szent-szent tagjait!

Te áldott, kinek ága közt
a világ Kincse lebegett,
te lettél teste mérlege
s a poklot megrabolta fád.

Szent kérged illatot lehell,
ized nektárokat legyőz;
ezer gyümölcscsel boldogan
tapsolnak győztes karjaid.

Üdvözlégy oltár s áldozat,
melyen a dicső szenvedés
esett: az Élet halt halált
s holtával adott életet!

Képünk Rogier van der Weyden (1400-1464)
németalföldi mester műve

Iszony vagy öröm?

Nemrégben Milánóban ilyen ürügy alatt gyűltek seregszemlére a művészek: a jelenkor emberének tükröződése a modern társadalomban. A rendezők szerint három az ismertetőjele évtizedeinknek: a politikum, az erotika és a létszorongás.

Az elsőnek elburjánzása összeomlásig betegítette le az államokat. Nemcsak a latinokat. Élet-halál harc dúl a pártok érvényesüléséért. Nem tisztos demokratikus eszközökkel és nem a nép boldogságáért. Mennyi elvetemült cinizmus, szemforgató machiavellizmus, butító propaganda, ártatlanok hideg lepuffantása. A tönk szélére jutott államháztartás szanálására könyörgött kölcsönt a pártféleségek fizetésére pocsékolják. Ő! ha egy jó szellem légszivattyúval kiszippantaná mindazt, ami politika, lábadozni kezdenének a haldoklásig legyengült országok. De a néma többség tehetetlenül tűri a kevés, ám annál nagyobb szájú izgágákat.

A sex is korbetegség. Kiöl minden idealizmust. Meg akarja nősíteni a papokat. Az erkölcs jegyében indult Egyház alatt fűrésze a fát, aki azt reméli, hogy a VI. parancs eltörlésével visszatövednek az elbitangolt báránykák. Fura vétek a paráznság. Minél jobban tömik, annál éhesebb. Szitaként szomjasan issza, amit beelőttenének s utána még szárazabb. Lukacsain nem akad föl semmi, ami magasrendű s eszményi. Farizeus szülők és szemtelenkedő gyermekeik sertésröfögése szétúr, sárbatapossa a tiszta örömeket.

A létszorongás a harmadik csapás. Kifejtésére összeülnek a szociológusok, pszichológusok, ideggyógyászok, mélylélektanok s a végén a művészek is. Azt hittük eddig, hogy csak a barlanglakók mozgásaiba volt beleágyazva a félelem, mint alapérzés. És a gyermekekben, aki fél, mint az ősember a sötétől és mennydörgéstől. Csakhogy míg azok reszkettek az ismeretlentől, mi pont azoktól aggódunk, amiket nagyon is jól ismerünk. Sőt minél jobban tágul a tudás határa, annál jobban eluralkodik az ijedelem. Egyre tehetetlenebbé válunk találmányainkkal szemben, amelyeket ultramodern korunk okoskodott ki magának. Ez a kiszámíthatatlanság rettenettel töm tele: háború, atombomba, önirtás, megsemmisülés veszélye. Az előlről kezdés fenyegetése, a furkósból és kőbaltától. A legnagyobb feszültség a halál, mely borzasztóbb mint valaha. Ha hitét vesztett lehunyja

a szemét, számára minden elveszett és mindennek vége, mert kihunyt benne a túlvilág reménye. Nem csoda, hogy egyre több a patológikus esetek száma. Gyógyszerfalás és lélekűvások se segítenek. Ráadásul hagyományos értékeink romhalmazában minden bizonytalanná vált. Fikciók, konvenciók vége. Annyi változás ilyen rövid idő alatt. Tele nyugtalanító ellentmondásokkal. Hozzá még a vallásos nevelés csődje. Fáradtan rándul az arcunk, nem olyan időket élünk, hogy vidámak lehetnénk.

Az esztéták szerint a művész feladata, hogy műveiben visszatükrözze korát. Ezért kedvelik a kollázt: fényképeket, újságpapírosokat ragasztanak bele a vászonba, melyek óráink borzalmaiból valók. Robbantás, gyilkosság, baleset, jármű-roncsba szorult hullák, hideg-meleg háborúk brutalitásai, bonctermekek és hullaházak véres amputáltjai, utcán részvétlenül elhagyottak, kábitószeres áldozatai, ecologia, lakóhelyünk, a természet tönkretétele stb. stb. Az igazi művész átérzi és ábrázolni is tudja s egyúttal nevel, demonstrál. Csakhogy nem szabadna felejtenünk, hogy a még igazibb művész próféta is, akinek e kaoszban is átszillan a remény. Egyik félelmes erejű neofuturista vasakból forrasztott szerkezete a titánok fájalmával lendül robbanássá. A mellettem állóból kiszerevénykedik az aggodalom: félek. A szobrász mégse volt olyan erős, mint az Etna, melynek csúcsa átszúr a felhőkön is s mindig látja: mégiscsak süt a nap.

Semmire se gondoltam, amikor egy falemezt dönt vonalakkal beharántoztam. Majd a másik irányból is. A hálófelület íme csak ezer keresztet produkált. Egy ötlettel a keresztet keszekúsájába egy elesett alakot kontúroztam. Azt is átjárják utolsó porcikáig az egymásba akaszkozó csikozások. Kozmikus látással az elnyúló test Krisztusé is lehetne, aki közöttünk láthatatlanul tovább járja keresztútját. Azaz nem is láthatatlanul, mert az utcáinkon elterült embertársainkban föl kellene ismernünk Őt. Vagy ha akarjuk, magunknak képzelhetjük az innen-onnan átszelt lezuhantat. Sőt, ha még élesebb lenne a szemünk s arra is megérett — egyszercsak azonosulnánk Krisztussal, aki velünk együtt, bennünk gyötrődik s ugyancsak ugyanakkor mi cipeljük a két súlyos geredát. A világ végéig tart a bukácsolása s akik másokért képesek szenvedés vállalására, eggyé válik

velük, együtt váltják meg önfeláldozással az idők végéig az emberiséget. Magasztos program az erőseknek. Persze itt nem a fizikai erő számít, hanem a léleké.

Valamelyik plébános a Föltámadottat kérte. Átrendezte templomát s a szembeoltár mögé gondolta. Manapság akkora lett a húsvét, hogy miatta feledtetjük a nagypénteket. Miként kitagadtuk a fekete színt s azt hisszük, hogy a halál nem marad az, ami. Pedig a Megdicsőült kezén-lábán-oldalán is ottmaradtak a rubin-sebek. A három órai «Beteljesedett» nélkül nem virradhat a vasárnapi hajnal. Az enélkül csonka és értelmetlen, ez viszont anélkül csak blöff és porhintés maradt volna.

A legkézenfekvőbb megoldásra indultam: a fölkelő nap pásztójába egy diadalmas férfitest. Amelyiket minden falusi körmeneten körüllelujáznak. Hadd lendüljön a győzelem a sír, a föld, a mulandó, az anyag rabsága fölé. Az élet a halál fölé. A martalócok magukba roskadása, az értelmetlenség, butaság, erőszak, féltékenység bukása fölé. A sötét fölött jánosi-Fény.

Megrendeltem zsörtölődve elégedetlenkedett: ez a Krisztus fölszáll. Győz és elmegy. Az Üdvözítő nem hagyott el. Úgy kell ábrázoljam, mint győztes gladiátort, aki élénk toppan és magyaráz: a kereszt értelméről. Mozdulatába merüljön bele a «veletek maradok a világ végéig». Most rajtatok a sor: csináljátok végig meghalni a bűnnek s föltámadni az erénynek.

A második változatot is visszadobta mecénásom. Továbbkínzott. Még mindig nem elég közvetlen. Miért nem néz ránk. A festők tudják a titkát, hova kell a szemgolyót tenni, hogy az elsőpadbelit, de az utolsó oszlopmögöttit is fixirozza. Az is fölleskedjék, aki fáradtan lógatja karját az ölébe. Ha nem sugárzik a tekintete, hogyan verődhesék vissza a híveiméről. A jó hír, mely belülről világít s megérteti a hegyi beszéd 8 paradoxonját.

Százsor elmondtuk, könyökünk lyukadt belé: az evangélium örömhír. De csak rebegjük, mint az ujjunk közt morzsolódó rózsafüzért s az eszünk nincs ott. Üresen kattannak a szavak. A vasúti őrház lakóinak álmába már nem dörömböl bele a megszokott gyorsvonat. A pap se tudja megrendítően kimondani a számára se tömény, csak fölhogult igazságokat.

Föl merem adni magamnak a kérdést: miért vagyok szomorú? Minél jobban behatoltam a kereszténységbe, annál vidámabb leszek s fordítva, minél kesernyésebbre ferdül a szám, annál in-

A kereszt pedagógiája

Egy amerikai író, aki egész életén át hordozta fiatalkori gyermekparalízise nyomait és következményeit, írja El-múlt Évek című önéletrajzában.

«A kór, amely meglátogatott, eltekintve testi fogyatékoságomtól, a lel-kemben kevés nyomot és emléket hagyott maga után. De mégis, egy epizódra emlékszem betegségem legnehezebb idejéből, de talán nem is csoda, hiszen egész későbbi életemre kihatással volt.

Bénaágom miatt, amely kiterjedt alsó végtagjaimra és részben karjaimra is, napközben a lakószobában feküdtem egy kereveten. De sokszor megtörtént, hogy tehetetlenségemben legurultam róla. Ilyenkor jó anyám lélekszakadva rohant hozzám, hogy karjaiba vegyen és visszategyen a helyemre. Egy alkalommal is, valami után nyúltam a fejemenél lévő kis asztalkán és a nagy nyújtózkodás vége az lett, hogy nagyot huppanva a földön találtam magam. Ezután vártam, ami ilyenkor hát történni szokott: anyám sietős lépteit, becézgetését, simogatását, stb. De ez alkalommal hiába vártam. Csak feküdtem a földön és senki sem sietett segítségemre. Feküdtem a földön csendesen, mindenkitől elhagyatva. Azt hittem, anyám kiment valamiért a házból, és nemsokára majd visszajön. De nem! A nagy csendességben egyszerre felhangzott jólistmert, szelid, de mégis energikus hangja: 'Kelj föl, és menj vissza a helyedre!' Mert ott ült a szoba egyik nyugodt sarkában és kézímunkázott. Egy pillanatra meghült bennem a vér, mert sohasem beszélt és bánt velem még így. Azt kér-

deztem magamtól, vajon jól hallottam-e, amit mondott? De igen, jól hallottam, mert újra felcsendült az előbbi mondat: 'Azt mondtam kisfiam, hogy kelj föl és menj vissza a helyedre!' Így nem volt mást tennem, mint hozzálátni, hogy nagy kinnal és szörnyű fáradtság árán, mint egy féreg, valahogy visszamászszak a helyemre. Talán egy óráig is kínlódtam, mire visszakerültem ágyamba, anyám azonban nem segített. De ettől a naptól kezdve, ha legurultam a földre, minden segítség nélkül, mindig magam, a saját erőmből keltem újra fel.

Anyám akkori viselkedését sokáig nem értettem. Hosszú évek múltak el, már felnőtt férfi voltam, amikor világos lett előttem, hogy anyám szavaiból és viselkedéséből nem kegyetlenség, hanem igaz jóakarát és végtelen szeretet szólt akkor hozzám. Csak jó sokára értettem meg, hogy a kegyetlenül hangzó mondat mögött egy bölcs jövőbelátás és szerető gondoskodás húzódott meg. Mintha csak azt mondta volna: 'Látod, kisfiam, téged olyan betegség látogatott meg, amiből sem mi, sem az orvosi tudomány tökéletesen kigyógyítani nem tud, akármennyire szeretnénk is! Neked magadnak kell majd megbirkóznod a szenvedéssel, benuult tagjaid tehetetlenségével, az elhagyatottság érzésével, mert eljön az idő, amikor mi, szüleid már nem leszünk, te viszont itt maradsz embervoltod teljes nyomorúságával.'

Mindezt a szerető jóakarátot csak jóval később értettem meg, de teljes egészében jóváhagyom és életem végéig hálás vagyok érte.»

Ez az édesanya jól fogta fel szülői

kább elkereszténytelenedtem. Boldogan vállalom, vagy nyűgnek érzem a kötelesség, teher, áldozat, önmegtágadások sorozatát? Vergődöm, mint a csapdába markolt őz? Irigykedve nézem a szabad szerencsések gátlástalan, aggályok nélküli karneválját? Hátha butaság és botrány az én viselkedésem, amiként elszóródott volt barátaim ítélik meg? Minden reggel nyögve ébredek. De nem a zsába köszvény miatt, hanem a kinnal telt új nap miatt.

Aki azt hiszi, jó keresztény és szomorú, az nem lehet igazi keresztény. A gyökértájon valami féreg rág. Valahol nem értettem meg egészen valamit. Vagy ha fölillant ugyan egyszer, ficam támadt, vagy bokatorés. Boldogságra vagyok hivatott és mások boldogítására, amit semmiféle balszerencse, depresszió nem nyugtalaníthat. Minél többet sirdogálsz, annál kevesebbet ér-

tettél meg a keresztből, mely a húsvét előfeltétele. Egyenes az arány — akár tetszik, akár nem — vidámságom és vallásosságom között.

Hova kellene nyúlnom a szíjak, kerekék, fogantyúk, áttételek közé, ahol az életemet mozgatják elveim. Meglelni a kopott alkatrészt, a kitörött fogat, a csak zötyögő, de nem segítő lendítőkereket. Megkereszteltek, tehát keresztény vagyok. Nemcsak anyakönyvi bejegyzés ez? Mennyire valósul bennem az evangélium; ez az igazi fokmérő. Az örömem a tanúsága, hogy valódi-e autentikus-e.

Az igazi mosoly a szememben a céger, amelyet környezetem vár tőlem. Ha nem látja, odafordul, ahol a bűn árulja csalfaságaival nyers, rekedtes röhejeit.

hivatását, ahogy beteg gyermeke útját egyengette az életbe. Erre talán azért is jó manapság rámutatnunk, mert napjaink pedagógiai elve ennek az ösztönösen megérezett és az élettől már számtalanszor jóváhagyott módszernek éppen az ellenkezője. Olyan korban élünk, amikor az emberek ösztönös félelemmel menekülnek minden kis fájdalom, erőfeszítés és kellemetlenség elől, — és a keresztnek még az említését sem tűrik meg maguk körül. Így minden törekvésük, jaj, csak minden problémától és nehézségtől megkímélni a fiatalságot, a gyermek életét, — mindent megadni neki, amit csak megkíván, hogy ne nélkülözzön szegény, s lehetőleg minden göröngyöt elsímítani lába elől, mert hát az élet majd úgy sem kíméli szegényt. Igen, az élet nem kíméli az embert, de aki nincs jól felkészülve arra a megpróbáltatásra és szenvedésre, amely az emberi együttéléstől következik és az emberi lét nyomorúságával együttjár, az könnyen és hamarosan a kerekék alá kerül és elgázolja az élet.

A vallásos hittel együtt a kereszt tisztelete is kiveszik az emberi szívekből. Az ember minden erővel megpróbálja kikerülni a szenvedést, a keresztet s ennek minden esetben az a vége, hogy egy másik, sokkal nehezebb és nagyobb keresztbe botlik bele. Az amerikai író édesanyja jól látta meg a lényegét: az élete keresztjét senki el nem kerülheti, és mindenki maga hordozza!

Az egyetlen megoldás, az egyetlen lehetséges életfilozófia a getszemáni kertben imádkozó Jézus szava: Atyám, ha lehetséges, múljék el tőlem ez a pohár, — de nem az én akaratom legyen, hanem a tiéd!

Aki ezzel a lelkülettel néz szembe keresztjével, arra ez csak áldást hoz: a türelem és áldozatkészség megedzi akaratát, segíti kiirtogatni jellemének gyengeségeit, hibáit és végül kialakul benne egy állandó készség, hogy megértse a keresztjük alatt görnyedő embertársait.

Az amerikai író a gyermekbénulásból származó fogyatékosága ellenére is boldog ember volt. Erre vall önéletrajza és az abból itt kiragadott részlet is. De miért is ne lehetne egy keresztet hordozó ember boldog? Isten nem azért engedti meg, hogy kereszt nehezdedjk vállainkra, mert ellenség földi boldogságunknak, hanem, hogy segítségével meg-nemesítse és gazdagítsa az ember lelkét és megmutassa, hogy merre visz az út az igaz és tartós boldogság felé.

Ez Krisztus keresztjének titka és pedagógiája.

Magyar március – harminc évvel ezelőtt

Március volt akkor is, 1945-ben, de az a tavaszhoz nem újjáéledést, hanem pusztulást és halált hozott a bús magyar földre.

A nyugati határszélen még folytak a harcok, de a Vég már könyörtelenül közeledett. Abban az időben már csak a Balaton északi partja és a nyugati Dunántúl jelentette a szabad Magyarországot maradék-területét és a Nagyhéten ellenséges kézre került a Balaton zalai partja is.

Révfülöpnön húzódtunk meg akkor, mint egy odatelepített kultuszminisztériumi részleg tagjai. A balatoni műút közvetlenül lakásunk mellett fúrta szürke csíkját a messzeségbe. Kemény betonján akkor már hetek óta éjjel-nappal, megszakítás nélkül, sűrű tömegben vonult a német hadsereg nyugat felé, készülve az utolsó, kétségbeesett ellenállásra.

Teherautók, tankok, ágyúk, trénszállítványok, csapatszállító járművek vonultak végtelen sorban, de velük együtt parasztszekereken menekülő magyar falusiak is igyekeztek a vélt biztonság felé, szinte egymást gázolva, nem szünő dübörgéssel, csattogással és zörgéssel. Benzinutánpótlás már nem volt, egy-egy katonai teherautó két-három másikat vontatott maga után, amíg a benzinje tartott, s ha az is kifogyott, a vezetők sorsukra hagyták járműveiket az úton és mentek tovább, ahogyan tudtak, az önfenntartás kétségbeesett ösztönétől hajtva, átbukdácsolva az összetorlódott járműveken.

Egy napon vége lett annak is. Elhallgatott az utolsó teherautó dübörgése, elzörgött az utolsó parasztszekér és a hetek óta tartó csattogás-berregés után süket csend ült a máról-holnapra szinte kozmikus üressé vált, teljesen elnéptelenedett műútra.

Ijesztő és baljóslatú volt ez a dermedt csend, ez a halotti némaság az utolsó napon, a Senki Földjévé vált Balatonparton, két ellenséges hadsereg közé ékelődve. Tudtuk, hogy a szovjet hadsereg a visszavonuló németek nyomában van, de hogy pontosan honnan és mikor bukkan fel a gyűlölt ellenség, azt senki sem tudta. A távíró- és telefonvonalakat a visszavonulók elvágták, megszűnt minden összeköttetésünk a világgal.

Alkonyodott. Fejünk felett kisebb légitűzések zajlottak le, azután elhallgatott az is. A még baljóslatúbbá vált csendben valami belső kényszertől hajtva lementem a révfülöpi mólóhoz. Belátható távolságban rajtam kívül egy lélek sem járt.

Megálltam a mólón. Megdöbbenő kép tárult elém. A Balatoni Hajózási Társaság ott, a móló körül gyűjtötte össze az utolsó napokban a balatoni gőzhajókat és ott süllyesztették el őket. Mint hősi halott katonák, ott heverték, a sekélyvizű tó fenekére süllyedve, féloldalra dőlve, üresen, elhagyatva, a jól ismert és szívünkhöz nőtt balatoni személygőzösök: «Kisfaludy», «Kelén», «Helka», «Csongor», «Jókai», «Szigliget» és a többi hajó, köröskörül a móló mellett... Kietlen csend, temetői hangulat, a halál némasága ült a komor hajó-temetőn.

Megrendülten, mozdulatlanul álltam és összeomlott lélekkel, könnyes szemmel meredtem a halott hajók ferdén meredező árbócain félmagasságban lengő nemzetiszínű lobogókra. Egy magányosan szálló sirály víjjogó sirása volt az egyetlen hang a gyorsan sötétedő márciusi est közömbös némaságában.

Nyomasztó bizonyossággal éreztem-tudtam, hogy ez a vörösbehajló est árva hazánk utolsó szabad estéje. A szomszédos Kővágóörsről az esti harangszó hangfoszlányait hozta el a szél, — így zúghattak Bizánc harangjai is 1453-ban utoljára, a város török kézre jutása előtti estén... Komor kényszerképzetként nehezedett reám az a tudat, hogy ma este örökre lezárul egy korszak, melynek — mint Bizáncnak — sok bűne, de sok erénye is volt, polgárai pedig szabad országban élhettek. Holnap kezdődik a ki tudja, meddig tartó reménytelen rabság...

Elbúcsúztam a hajóktól és nehéz szívvel visszamentem családomhoz. Az éjszakát egy kővágóörsi parasztház pincéjében virrasztottuk át.

Megvirradt. A légi harcok megszűntek és komor várakozással telt, baljóslatú feszültség nehezedett a községre. Az előjáróság rendeletére a két kővágóörsi templom tornyára a megadás jeléül fehér zászlót tűztek ki, a lakosság házaiba húzódtak, az utcákon egy lélek sem járt, halotti némaság várta az ellenség megjelenését.

Rövid idő múlva a szomszéd község, Köveskál felől az országúton hosszú teherautókaraván jelent meg. A bizonyosság teljessé vált: az előrenyomuló szovjet csapatok ideérkeztek. Pár perc múlva már benn is voltak a faluban a vadképű barbárok, állig felfegyverkezve, s házról-házra járva megkezdték a fosztogatást azon a címen, hogy elrejtőzött német katonák után kutatnak...

Feleségem karóráját és jeggyűrűjét az első percben elvette egy himlőhelyes képű mongol martalóc. Ő szerencsésé-

re ennyivel megúszta a felszabadulást és sikerült elrejtőznie is, de alig félóra elteltével a szovjet katonák már összeretelték az asszonyokat «krumplit hámozni», s röviddel utána innen is, onnan is felhangzott a letepert nők kétségbeesett sikolya.

Vajon emlékeznek-e ezekre a rémült sikolyokra és az elhurcolt férfiak ezreire azok az álszent széplelkek, akik még itt, szabadföldön is, a szovjet inváziót megelőző idők borzalmaikat emlegetik konok makacssággal és agyonhallgatják azokat a sokkal szörnyűbb borzalmakat, melyeknek a szovjet által letiport magyar nép volt az áldozata?...

De egyéb hang is felhangzott a zabráló oroszoktól hemzsegő utcán. Akkor hallottuk először az igazságot arcpirítóan megcsúfoló hirhedt kommunista köszöntést. Egy helybeli részeges falurossza, akinek szikrányi becsülete sem volt a községben, érezve, hogy elérkezett az ő világa, dülöngélve járta végig az utcákat és tele torokból ordította: Szabadság elvtársak!...

DR. BÍRÓ BÉLA

AZ EURÓPAI CSERKÉSZKERÜLET FELHÍVÁSA

A Magyar Cserkészszövetség európai kerülete szeretettel hívja fel a magyar cserkészmunka 65 esztendő jubileuma alkalmából az európai országokban élő magyar testvéreinket, volt cserkészeket, öregcserkészeket, cserkészletünk barátait a magyar cserkészmunka anyagi támogatására.

A magyar cserkészmunka a külföldön élő magyarság egyetlen ifjúsági mozgalma, hogy munkáját tovább tudja folytatni a magyar fiatalság körében, anyagi támogatásra szorul.

Az egész világon elterjedt mozgalom Európában is szépen fejlődik, csapatai tíz európai országban működnek. A mozgalom fenntartása, nyári és téli táboraink megrendezése ma már csak a magyarság hathatós támogatásával képzelhető el. Ezért kérjük mindazokat, akiknek anyagi lehetőségeik vannak, küldjenek évi támogatást az európai cserkészkerület címére. Ha lehet, kösenek Bankjuknál ún. «Dauerauftragot» vagy utalják át az összeget bankszámlánkra. (Deutsche Bank München Ko. No. 6501274. — Postscheckkonto München 1314 19-804. Címünk: Ung. Pfadfinderbund, 8 München 81, Oberföhringerstr. 40. Tel. 982637.

Jalta

Napjainkban volt éppen 30 éve annak a végzetesen sorsdöntő jaltai konferenciának, melynek legfőbb tényezői — Rooswelt, Stalin, Churchill — a jövő Európájának s az új világnak sorsát elrendezték. Mennyire sikerült ez a rendezés, ma 30 éves távlatból látjuk a legjobban: a győztes nyugati nagyhatalmak megnyerték a háborút, de a békét elveszítették. A mérhetetlen pénz- és emberáldozatot követelő világégésből egyedül Sztálin s a bolsevizmus került ki győztesen, oly mérvben, hogy az elért siker a legvérmesebb álmokat is felülmúlta: az istentelen, hazug kommunizmus kb. 1000 kilométerrel tolhatta nyugat felé határait, uralma alá vetve Közép-Európának több, mint 100 millió lakosságát. Mérhetetlen vér- és emberáldozat, börtönök, akasztófák, deportálások, kolchoz-rendszer, egyházüldözés, modern rabszolgaság — jelzik az új uralom útját, mely az ezeréves Magyarországot is igájába hajtotta, vazallus állammá tette, több más országgal együtt.

Most a 30 éves fordulón bizonyára sokakat foglalkoztatott a kérdés: hogyan jutott Közép-Európa s általában az egész világ ennyire a kommunizmus büvkörébe, hogy a rendszer, mely gazdaságilag messze alatta maradt a nyugati országok nivójának, nyomort és inséget hozott a népekre, még mindig terjeszkedni képes? De még inkább rágódik a lelkeken a másik kérdés: hogyan szabadíthatók föl elsősorban Közép-Európa népei az orosz bolsevizmus isteni s emberi jogot-törvényt lábbal tipró erőszakrendszer alá?

Az első kérdésre a választ megadja maga Lenin, aki, amikor érdeklődtek nála, minek köszöni a párt győzelmét 1917-ben, ezt a magyarázatot adta: «Nem a párt erejének. Mi ellenfeleink gyengesége következtében győztünk. Ők nem tartottak össze, nem voltak megszervezve és nem voltak irányító elveik. Az ágat, amelyen ültek, maguk alatt fűrészelték el.» — Napoleon így világítja meg ezt a kérdést: «A világ nem a rosszak gonoszsága miatt megy tönkre, hanem a jók gyengesége miatt.» — Burke véleménye: «A gonosz diadalra jutásához csak egy szükséges, az, hogy a jók semmi se tegyenek.» Ez idéztek bizonyító erejét sokszorosan igazolja a mai világpolitika folyása: a mai világ sorsát intézők ajkáról még véletlenül se lehet hallani arról, hogy a gyarmati sorban élő, kb. 100 millió embert kitevő közép-európai keresztény nemzeteket a rájuk telepedett szovjet-orosz polip ölelő karjai közül ki kellene szabadítani.

A második kérdésre a választ egy volt balti némettel való találkozás alkalmával kaptam meg. Amikor a szovjet kommunista imperializmus szóba került, így nyilatkozott: «A kommunizmust nem lehet mással legyőzni, csak szeretettel.» Meg kellett állapítanom magamban, hogy tökéletesen igaz van. Rosszul spekulálnak mindazok, akik a nyugatra számítanak, avagy éppen a messzi kelet felé tekintgetnek. Nekünk magyaroknak rengeteg tapasztalatunk van e téren, legutoljára 1956-ból, amikor az egész művelt világ szemtanúja volt egy kis nép heroikus küzdelmének a szovjet kolosszus ellen, de megelégedett szimpátia tüntetésekkel, karitatív segéllyel, holott egy erélyes fellépés a nagyhatalmak részéről — ma ezt már világosan látjuk — megmenthette volna a szabadságért küzdő, sokat szenvedett kis magyar népet.

A második világháború amerikai elnökének, Roosewelt Franklin Delanonak fia, Elliot Roosewelt megemlékezik könyvében («As he saw it» = «Ahogy ő látta») a jaltai konferenciáról is s megemlíti, hogy atyja, az elnök, és «Onkel Joe» (így nevezi Sztálint atyja szavait idézve) mennyire megértették egymást. Amikor Európa rendezéséről volt szó, a fiatal Roosewelt szerint, «atyja ragaszkodott ahhoz, hogy Sztálin, Churchill és ő kell külön ülést tartanak a békepontokról, miszerint a meghódított népek a leigázás első pillanatától kezdve megtanulják, hogy ezúttal bűntetteikért (Verbrechen) kell fizetniük». (A német kiadás: «Wie er es sah», (290. o.) Végül azt írja: «A három nagy (Roosewelt, Sztálin, Churchill) azokat a kérdéseket is megtárgyalta, melyek az európai népek felszabadításából adódtak és megerősítették az Atlanticharta elveit. Ez jelentett saját kormányzatot, ez jelentette minden népnek a jogát ahhoz, hogy kormányformáját maga válassza meg, ez jelentett szabad választásokat.» (299. old.) Ma már jól tudjuk, hogy Sztálin és utódai, hogyan értelmezték ezeket a szabadságjogokat.

Valóban, visszatérve a balti német kijelentéséhez, nekünk nem marad más hátra, mint a szeretet kereszties hadjáratát megszervezni s ebben minél nagyobb számban résztvenni. A 150 éves török hódoltságot is végeredményképpen a szeretet földi képviselőjének, XI. Ince pápának fáradozásai — akit azóta az Egyház boldoggá avatott — számolták föl. Az osztrákok ez előtt 20 évvel szabadultak föl szinte meglepetésszerűen az orosz-szovjet uralom alól. Minek köszönik felszabadulásukat? Talán dip-

lomáciai sakkhúzásoknak, vagy hatalom-politikai erőviszonyok hirtelen eltolódásának? Semmi esetre sem. Ha az oroszok nem akartak volna eltávozni Ausztriából, senkise kényszerítette volna őket erre. Mi volt tehát a háttére a hirtelen jött, szerencsés fordulatnak? Meg vagyok győződve róla, hogy a *szeretet ima-kereszties hadjárata* hozta meg nekik a szerencsés fordulatot, az az imakereszties hadjárat, melyben már ekkor több, mint félmillió ember — legnagyobb részt osztrákok — vett részt.

Mi magyarok vajmi sokszor lekésztünk a történelem haladó szekerekéről. Sok hasznos áramlat — a tudomány, ipar, technika stb. terén — elkésve érkezett hozzánk. De egyben valamikor elsők voltunk: a *hitért küzdeni tudás terén* — Szent Istvántól a legújabb időkig. Ma is a régi fegyverekhez kell nyúlni éspedig annál is inkább, mert más megoldás egyelőre nem adódik számunkra. Évekkel ezelőtt megkérdeztem egy volt követünket, még a kommunizmus előtt volt szolgálatban, abban a tekintetben, hogy miért hanyagolja el a szabad világ annyira a magyar ügyet s nem segít rajtunk. Válasza röviden így hangzott: a magyar ügy a világot irányítók szemében «quantité negligible»; szabad fordításban: jelentéktelen ügy. Majd hozzátette: «rajtunk csak a Mindenható tud segíteni.»

Ennek a bölcs mondásnak kell levonjuk a koszekvenciáját. Vagyis: az istentelenség és gyűlölet ellen a hit és szeretet fegyvereivel kell a világnak harcba indulnia Európában, Afrikában, Ázsiában, mindenütt. Magyarországon is. Minél több magyar veszi a kezébe ezt a fegyvert, az imádság fegyverét — a szent rózsafüzért —, annál biztosabban számíthatunk arra, hogy a szabadulás órája egyszer csak Szent István népe számára is elérkezik. Emlékezzünk vissza 1938-ra, a Szent István jubileumi évre. Ez hozta meg az ezeréves Magyarország legalább részbeni visszaállítását. Ez évben ismét Szent István jubileumát ünnepeljük, születésének ezredik évfordulóját, a keresztény Magyarország ezeréves fennállását. Lehetne-e a jubileumot szebben ünnepelni és befejezni s egy új ezredév felé elindulni, mint első Szent Királyunk tanításának szellemében? Ő a hit bajnoka, nagy térítő, apostol, országrendező, államalapító azt üzeni nekünk:

A hitből való szeretet erősebb, mint a jaltai határozatok, mint az abortus-rendelet nemzetirtó pusztítása, mint a tankkolosszusok vagy atombombák, vagy az istentelenség minden hazug propagandája, azért győznie kell!

VECSEY LAJOS

A bűnbánat szentségének megújított rendje

A II. Vatikáni Zsinat liturgiáról szóló konstitúciójának 72. pontja úgy rendelkezik, hogy a bűnbánat szentségének szertartását és annak rendjét oly módon kell megújítani, hogy az a szentség lényegét és hatékonyságát világosabban kifejezésre juttassa. Ennek a rendelkezésnek megfelelően a Szertartások Kongregációja gondos körültekintéssel kidolgozta a bűnbánati gyakorlat új rendjét, hogy ilymódon a hívek jobban megértsék, mi történik lelkükben, amikor e szentséghez járulnak. Az új rend szerint a kiengesztelődés eddigi egyéni gyakorlata egy közösségi bűnbánati ájtatossággal egészül ki, amelyben a hívek igeistentisztelet keretében bűnvallomást tesznek. Ilymódon kívánja a Liturgikus Kongregáció a bűnbánat szentségének közösségi jellegét kidomborítani. Bizonyos esetekben a Hittankongregáció által az általános szentségi feloldozás tárgyában 1972. június 16-án közzétett lelkipásztori utasításoknak megfelelően a résztvevők általános szentségi feloldozásban részesülhetnek. Az Egyház azt kívánja, hogy a hívek a keresztség után elkövetett bűneiket, amelyekkel Istent és felebarátaikat megbántották, szívből megbánják és bocsánatot nyerjenek. Ezt akarja a Szertartások Kongregációja az új bűnbánati rend által még inkább előmozdítani. A bűnbánat szentségének ezt az új rendjét, amelyet a Liturgikus Kongregáció kidolgozott, VI. Pál pápa jóváhagyta és közzétételét elrendelte, ami 1973. dec. 2-án, advent első vasárnapján nyert hivatalos kihirdetést.

A Liturgikus Kongregációnak ezt a dekrétumát azután a különböző országok püspöki kara a helyi viszonyoknak megfelelően alkalmazta és ezzel kapcsolatosan rendelkezéseket adott ki. A bűnbánat szertartásának új rendjét a svájci püspöki kar által kiadott utasítások alapján fogjuk az alábbiakban részletesebben ismertetni.

Az új bűnbánati gyakorlat három módzata

A bűnbánat szentségének ez a megújított formája a következő módozatokat tartalmazza: az *egyéni bűnvallomást*, vagyis a *gyónást*, továbbá a *gyónásra előkészítő* és végül *olyan bűnbánati ájtatosságot*, amelyen a *résztvevők általános szentségi feloldozásban részesülnek*. Az új bűnbánati gyakorlat e három formája egymást kölcsönösen kiegészíti és egyik sem teszi feleslegessé a másikat.

1) Az *egyéni bűnvallomás* értéke vi-

tathatatlan, mivel a gyónó és gyónató személyes kapcsolata, a részletes bűnvallomás, a lelki problémák megbeszélése, a tanácsadás és a mindenkinek külön-külön adott szentségi feloldozás különösen megfelel az ember lélektani igényeinek. Éppen a modern mélypszichológia és lélekelemzés rehabilitálta az Egyház ősrégi gyakorlatát: az egyéni gyónást és ismerte el annak páratlan értékét. A világhírű svájci protestáns pszichiáter, Karl Gustav Jung, pl. katolikus pácienseit gyónni küldte. Téves tehát az a vélemény, hogy az új bűnbánati rend az egyéni gyónást leértékeli. Éppen ezért a svájci püspökök hangsúlyozzák, hogy *súlyos bűn esetén az egyéni gyónás a bűnbocsánat elengedhetetlen feltétele*. A gyónásra azonban a gyónatónak és a gyónónak egyaránt jól fel kell készülnie, nehogy a gyónás gépiessé, rutinná, futószalagon végzett tömeggyónatássá váljék. Ezért ki kell küszöbölni az időhiányt is, hogy a gyónási párbeszéd minden hajszoltság nélkül kialakulhasson. A gyónatónak megfelelő biblikus, morálteológiai és korszerű lélektani képzettséggel kell rendelkeznie, továbbá a gyónónak és gyónatónak meg kell teremtenie a kölcsönös bizalom légkörét. A fontos a gyónónál a helyes önbírálat szellemének kialakítása. A hagyományos gyónatószer megőrzése mellett lehetőséget kell nyújtani a gyónatószerben egyéni párbeszéd formájában történő gyónásra is azon személyek számára, akik ezt kívánják. Ezért a svájci püspökök felhívják a lelkipásztorkodó papság figyelmét arra, hogy új templomok építésénél, vagy átalakításoknál fordítsanak gondot a gyónatószer mellett a gyónatószer kialakítására.

2) Az Istennel és felebarátokkal való kiengesztelődés további lehetősége a szentírásolvasással, szentbeszéddel, közös lelkiismeretvizsgálattal, imákkal, énekekkel, elmélkedéssel és befejező hálaadással kapcsolatos *bűnbánati ájtatosságok tartása*, amelyek mintegy előkészületül szolgálnak az egyéni gyónásra. Ezek különösen egyesületek, csoportok számára, vagy lelkigyakorlatok, lelki napok, tanfolyamok alkalmával, de ugyanúgy egyes plébániák hívei számára tarthatók. Mindazonáltal a bűnbánati istentiszteletet nem szabad csupán gyónási előkészületként felfogni, mert ennek az ájtatosságnak megvan a maga önálló értéke. Másrészt azonban az ilyen bűnbánati istentisztelet jó alkalomul szolgál a gyónásra való felkészülésre.

3) Végül az új bűnbánati rendelkezés bizonyos esetekben lehetőséget nyújt *oly bűnbánati istentisztelet végzésére* is, amikor az illetékes *lelkipásztor a hívek közös bűnvallomása után általános szentségi feloldozásban részesíti őket*. Ez azonban csak abban az esetben alkalmazható, ha ezt valamilyen *súlyos ok szükségessé teszi*, pl. a gyónatók elégtelen száma, a zarándokok nagy tömege, időhiány, a karácsonyi vagy húsvéti ünnepek közelsége, vagy ha a híveknek sokáig kell várniuk, hogy szt. áldozáshoz járulhassanak, háborús cselekmények, óvóhelyen tartott istentiszteletek idején. E súlyos ok fennforgásának tényét az illetékes plébános, vagy templomigazgató állapítja meg. Ezért a lelkipásztorok ez ügyben főpásztoraikkal egyetértésben járjanak el. Nem kell tehát minden bűnbánati ájtatosságot általános szentségi feloldozással összekötni. Továbbá a lelkipásztorok hívják fel a résztvevők figyelmét arra, hogy súlyos bűn esetén, ha általános feloldozásban részesültek is, a következő általános feloldozásig, de legkésőbbben egy éven belül, egy pap előtt egyéni gyónást kell végezniük. Az általános szentségi feloldozás feltétele, hogy a hívek bűneiket töredelmesen megbánják, erős fogadást tegyenek és az okozott erkölcsi és anyagi kárt megtérítsék, valamint a botrányt, amelyet okoztak, megszüntessék.

Kiegészítő rendelkezések

Az általános szentségi feloldozással járó bűnbánati ájtatosságot nem szabad — egész kivételes esetektől eltekintve — a szentmisével összekapcsolni, hanem külön-külön kell megtartani, hogy ne zavarják e két különböző istentiszteleti cselekmény sajátos célját és jellegét.

Az adventi, nagyböjti és pünkösdi idő, vagy szentségimádás és engesztelés különösen alkalmas ilyen bűnbánati istentiszteletek megtartására, mivel a kiengesztelődést, megtérést és lelki megújulást különösképpen szolgálják. Ezért külön helyet kell biztosítani számukra a plébánia istentiszteleti rendjében. E bűnbánati ájtatosságok programjának összeállításánál különös figyelmet kell szentelni az egyházközség híveinek életkörülméyeire, nyelvére, és a helyi szükségletekre.

IKVAY LÁSZLÓ

A megtérés

Mi a legfőbb kötelesség?

Vállalni becsülettel azt a sorsot, azt a feladatot, amely elé az élet állít. Keresni abban, és felismerni benne Isten akaratát, és tenni nagylelkűen.

Mi a bűn? Sok esetben gyávaság! Kitérés a feladat elől. Keresni mindenféle mentő okokat, kifogásokat, hogy ne kelljen tenni, hogy nem lehet, hogy nem érdemes. Vagy egyszerűen tagadni, nem tudomásul venni, hogy ilyen feladatok vannak, melyek egyedüli megvalósítója csak az *Én* lehet, mert ez az *ő* feladata, mert mindenki másnak megvan a magáé, és mindenki csak a magáét végezheti el, a sajátjáért állhat jót, azért felelős.

Mi a megtérés? Bátor szembenézés az adott helyzettel. A megtérő kiértékeli a teendőket és vállalja őket — próbálja vállalni őket és, ha kell, segítséget keres, hogy helyesen tudjon látni és cselekedni.

«Keressétek az Isten uralmát és igazságosságát» (Luk. 12, 31.) — mondja az Údvözítő. Igen, keresni kell. Az Úr teremtt, Ő helyezte el ebbe a világba, Ő adott képességet és Ő adott feladatot is. Az állatot ösztöne vezeti, neki nincsenek «problémái». Az embert is ösztönzi a természete, de a valót és helyeset értelmével kell felismernie, akaratával kell elfogadnia, magáévá tennie és erőfeszítést jelent a végrehajtás is. Így valósul meg az emberi személy kiteljesedése.

Sajnos, nagyon sok az olyan ember, aki gyáván kitér a felelősség elől. Nem tesz ő semmi rosszat, nem árt ő senkinek, még a légynek sem. A szigorúan vett kötelességet, azt, amit ő annak tart, mert éppen megfizetnek érte, pontosan meg is teszi, de többet ne várjanak tőle, hagyják békében. Nem, ő senkinek sem árt, neki nincs bűne!

Ma sok ember érzi, és mindig voltak, akik érezték, ez nem élet. Egy csavar-nak, vagy keréknél lehetne így gondolkoznia, de *ami él, az töltekezni akar és adni akarja önmagát.* Az az élet, amely zárt, nem élet. Amint a növény, a virág keresi a napfényt, az emberi lélek is, amíg egészséges, amíg élet van benne, töltekezni akar. Vágyik minél többet megismerni. Kapcsolatba akar jutni a széppel, a jóval, szomjas a lelke az Isten után, aki a Szépség, aki a Jóság. «Forgatja a természet lapjait», «kutatja az Írásokat». Az elsőben «az Isten képe leírva vagyon», a másodikban maga «Isten szól hozzánk». Maga az Úr Krisztus nyilatkoztatja ki magát és ismertet meg az Atya szeretetével. Isten uralmát

Mindszenty József bíboros

március 19-én ünnepli névnapját és március 29-én 83. születésnapját.

Az *Életünk* szerkesztősége és olvasói imádságos megemlékezéssel és hálás szeretettel gondolnak a két ünnepen arra a felmérhetetlen, a történelemben szinte páratlan hősi áldozatra, amelyet a bíboros Egyházáért és a magyar népért hozott.

Azt kérjük az Egek Urától, hogy adja bőséges áldását és kegyelmét még hosszú évekig Mindszenty bíborosnak ahhoz az apostoli munkához, amelyet most olyan nagy készséggel és fáradhatatlanul végez a menekült magyarság százazrei lelki javára.

Már most felhívjuk az egész magyarság figyelmét a Bíboros Úr pappászente-lésének 60. évfordulójára. 1915 június 12-én szentelte áldozópappá gróf Mikes János szombathelyi megyéspüspök. Ezt a papi jubileumot az Egyház gyémánt-misének nevezi s Mindszenty József bíboros 1975. június 12-én ünnepli.

nem ismerheti meg, uralmának «igazságosságát, örömét és békéjét» (Rom. 14, 17.) nem élvezheti csak az, aki keresi és elfogadja. Isten nemcsak «tudást» akar velünk közölni, Ő barátságát ajánlja fel. A barátság pedig személyes ismeret és kapcsolat, mely folyton fejlődik és erősödik.

A kapcsolat Istennel Isten munkatársává tesz, Gondviselésének eszközévé és így kapcsolatot jelent ember-testvéreinkkel is. Munkára sarkal, segítségre készítet, feladatot ad és így az életre támadt ember önkéntelenül is életet sugároz mások felé.

Világos, hogy *a megtérés feltétele szakítani a bűnnel.* Vagyis mindazzal, ami nem egyeztethető össze Isten barátságával, önmagunk kiteljesedésével, testvéreink szolgálatával. Világos, hogy «keresztre kell feszítenem» szenvedélyeimet, «meg kell tagadnom magamat» és «fel kell vennem keresztet» (Luk. 9, 23). A keresztény élet áldozatot, munkát, odaadást jelent, legyen az illető orvos, pap, szülő, ifjú vagy öreg, vagy bármely hivatásban éljen is, bármely korosztályhoz tartozzon is. Biztos, már az is nagy valami, ha valaki «lelkiismeretes hivatalnok». Hát még, ha testvér; Isten szeretetének tolmácsa, tanú: Isten szeretetének tanúja: *keresztény.*

Senki más nem tudja adni nekünk ezt az életet, csak Jézus, aki — ahogy Ő maga mondta — azért jött, «hogy nekünk életünk legyen, és pedig bőségesen» (Jn. 10, 10).

Ezért a bőségesebb életért könyörög-jünk, ezt keressük, ezért zörgessünk a nagybajtban, a Szentévtben, a lelki megújulás esztendejében, sőt egész életünkben és az Úr, hisszük, megadja nekünk.

P. BÓDAY JENŐ S. J.

BÉCSI HIREK :

Köszönetnyilvánítás. Burghardt-gasse 2-ben lakó Újfalusi Amália hívónk szolgálatkészségével és találékonyságával kettős segítséget nyújt. Az *Életünk* előfizetési díját és az egyházközségi hozzájárulást saját kezdeményezésére maga gyűjti össze ebben a házban s ezzel időt takarít meg lakótársainak és szolgálatot tesz az egyházközségnek. Így decemberben az «*Életünk*»-ért összegyűjtött 710.— és a cserkészotthon renoválására 320.— S-t. Újfalusi Amáliának és az adakozó híveknek ezúton mondunk hálás köszönetet. Ez a módszer bizonyára más telepen is megvalósítható lenne.

Mindszenty bíboros úr 'Emlékirataim' című könyvének várva várt magyar kiadása megjelent. A közeljövőben a Tyrolia könyvkereskedésben (Stephansplatz 5) kapható. Előjegyzést iró-dánk is felvesz.

Nagybőjti lelkigyakorlatainkat márc. 21-23-ig tartjuk Neuwaldeggben. Vezetője: Ft. Dobai Sándor, belgiami főlel-kész. A befejező szentmisét *Mindszenty József bíboros úr* mondja.

MAGYAR KOLCSONKÖNYVTÁR

Többek kérésére közöljük, hogy a Landesbibliothek keretén belül működő

MAGYAR KÖNYVTÁR

szívesen fogadja minden svájcban élő magyar-nyelven olvasni szerető jelen-kezését. *A könyvtár használata díjtalan.* A könyvek cseréje posta útján történik.

Jelentkezés magyarul írásban. Cím:
Schweizerische Landesbibliothek
Ungarische Abteilung
Hallwylstr. 15.
3003 Bern

Mindszenty József

EMLÉKIRATAIM

(Mindszenty bíboros elmondja emlékirataiban, hogy a kormányzat törvénytelen intézkedéseivel szemben a szülők szervezkedni kezdtek az iskolák védelmében. Mindszenty felkereste Ravasz László református püspököt is Kálvintéri hivatalában s a református főpap teljesen osztotta véleményét, hogy a kommunista kultúrpolitika törekvéseit együttesen kell visszautasítani. Emlékirataiban a bíboros megjegyzi:)

A történeti hűségnek tartozunk an-

nak megállapításával, hogy Keresztury Dezső közoktatásügyi miniszter a ravasz pártmesterkedések közben mindig dicséretes magatartást tanúsított és inkább megvált a miniszteri tárcától, minthogy bábszerepet töltsön be a kommunisták szolgálatában.

(Az emlékiratok ezután megrajzolják egy 1946 nyarán történt eset körülményeit, az eset akkor fordult az egész országot. Ezt olvassuk:)

Az ifjúsági egyesületek feloszlása

A nyár közepén a rádió és az összes lapok nagybetűs címek alatt feltűnően terjedelmes beszámolókat adtak arról, hogy Budapesten a Teréz körúton megöltek egy szovjet katonát és az ún. «mérénylet» után a színhely közelében egy romház padlásán megtalálták egy fiatal ember hulláját. Az ifjú a katolikus legényegylet, a KALOT egyenruháját viselte — írták a lapok — s így tudta a nyomozás kideríteni, hogy a «gyilkos» az egyik katolikus ifjúsági egyesületnek a tagja. A halálos lövést, — így szóltak a közlemények — amellyel a derék szovjet katona életét kioltotta, a romház ablakából adta le s elvetemült tette után a ház padlására menekült, de a rendőrség utolérte. Ekkor szorult helyzetében, ott a romház padlásán, öngyilkosságot követett el — hangzott a hivatalos verzió.

Ezt a kitalált rémdrámát azért szöttek, hogy megtorlásul ifjúsági egyesületeink feloszlását követelhessek. Egyetlen lap sem tehetett említést arról, hogy a valóságban a népes körúton, a járókelők szemeláttára egy feldühödött szovjet katona szóváltás közben lőtte agyon a társát. A cinikus hanyagsággal felhozott egyetlen indiciumról a közvélemény tudván tudta, hogy az vastag hazugság. A KALOT tagjai ugyanis sohasem kaptak és sohasem viseltek egyenruhát. A fiatalembert pedig — amint ez rendőrségi körökből kiszivárgott — az Andrassy-út 60-ban verték agyon vallatás közben, és holttestét a gyilkosság után vitték oda nagy sietve a körúti romházba. Így lehetett a két holttest közelségére utalni és a vörös hadsereg egy «kiváló» katonája mérényletjének a katolikus ifjúsági egyesület tagját megtenni.

A meggyilkolt orosz katonát díszpom-

pával temették el és koporsójánál az orosz csapatok főparancsnoka mondott gyászbeszédet. Megbélyegezte az úgynevezett «reakciós» ifjúságot.

... A temetés után Szviridov szovjet főparancsnok magához rendelte Nagy Ferenc miniszterelnököt és megtorlásul az összes katolikus ifjúsági egyesület feloszlását követelte. Nagy Ferenc kibocsátotta a 7.330/1946. számú miniszterelnöki rendeletet, amelyben Rajk belügyminiszter felhatalmazást kapott a megtorló intézkedések foganatosítására.

A megdöbbenően cinikus eljárás ellen levélben tiltakoztam. Ezeket írtam: «Miniszterelnök Úr! A hazai törvényekben és a különféle legújabb nemzetközi megállapodásokban is biztosított, de a demokratikus uralmi elvből is folyó vallásszabadságnak újabb sérelme miatt a püspöki kar kénytelen szót emelni, nevezetesen a vallásos alapon álló egyesületeket ért fenyegető eljárás miatt. A 7.330/1946-os miniszterelnöki rendelet az egyesületeket a belügyminiszter főfelügyeleti hatáskörébe utalta át, végrehajtójául pedig az illetékes többi miniszter kizárásával, csak egyedül a belügyminisztart tette meg... A legelemibb követelmény, hogy az egyesületi alapszabályoktól eltérő titkos működés kérdése minden esetben alaposan kivizsgáltsék és erre kétségtelen bizonyítékok álljanak rendelkezésre... De a különféle vizsgálatok a célzatosan kiélezett vádakát nem, vagy alig figyelmet érdemlő részben igazolták. Ez az eljárás nagyon aggodóvá kell, hogy tegye és teszi is az egész hazai katolikus közvéleményt, amelynek mi püspökök kötelességszerűen sietünk kifejezést adni, a katolikus egyesületekkel szemben most napirendre tűzött hajsza miatt...»

Az ifjúság helytállása

... Az ország közvéleménye is tudta, hogy a kommunista belügyminisztérium által vezetett ún. megtorlás valójában a hatalomért küzdő kommunisták válasza volt arra a tényre, hogy a magyar ifjúság szinte teljes egészében távoltartotta magát a marxista ifjúsági egyesületektől. Ezen a helyzeten akartak tehát segíteni azzal, hogy feloszlatták, sok helyen valósággal szétverték egyesületeinket, és azok vagyonát és székházait átadták a marxista ifjúsági szervezeteknek...

... A hitlerizmus is, meg a bolsevizmus is, azzal tört be hozzánk, hogy, mint mondták, a vétkes és elhibázott múlt helyett meghozzák az új, boldog világot. A kommunisták ezt úgy jelentették be, hogy kisöprik a múltat. Ezért mondtam primási székfoglalóbeszédemben: «Akarok lenni népem lelkiismerete, hivatott ébresztőként kopogtatók lelketek ajtaján. A feltetsző tévelyek ellenében az örök igazságokat közvetítem népemnek és nemzetemnek. Ébresztgetem nemzetünk megszentelt hagyományait, amelyek nélkül egyesek talán igen, de a nemzet nem élhet.» ... A marxisták az egész történelmet elhibázták fejlődésnek bélyegezték és ezt a felfogásukat mindenekelőtt a tapasztalatlan ifjúság körében terjesztették... Én viszont megnyilatkozásaimban az ezeréves keresztény magyar múlt értékeire hivatkoztam. A nemzeti katasztrófa idején egy töretlen öntudatú és valláserkölcsi alapon szilárdan álló magyar ifjúságra volt szükségünk.

Ahogy Pázmány és papjai felnevelték a 17. században azt a magyar ifjúságot, amely visszafoglalta Buda-várát és a török után újjáépítette az országot, én is fontos egyházi feladatot láttam abban, hogy ifjainkat és leányainkat felkészítsük hazánk és keresztény kultúránk védelmére.

Már első alkalommal, amikor egy héttel esztergomi székfoglalásom után a bazilika előtti téren a fővárosi ifjúság tizezeihez szóltam, feltettem a kérdést: merre menjen a magyar ifjúság? S így válaszoltam rá: «Talán azokhoz álljunk, akik — mint fogadkoznak — teljesen kisöprik a múltat? Nos, lassan azzal a söprüvel! Múltunk legszebb képe az édesanyánk képe, hozzá csak főhajtással, nem söprüvel közeledhetünk! Nem engedjük kisöpörni nevelő tanáraink tudását és jellemképét sem: mindazt, ami eligazító értelem marad számunkra a jövőben. Gyenge lesz az a söprü a Tízparancsolat két kőtáblájával szemben, és gyenge lesz kétezer éves édesanyánkkal, az egyházzal, és ezeréves anyánkkal, a magyar hazával szemben.»

A kisgazdapárt felszámolása

(A bíboros emlékiratainak egyik érdekes fejezete ezt a címet viseli: «A kisgazdapárt felmorzsolása». Az 1945-ös őszi választáson a Kisgazdapárt óriási többséget, csaknem 60 százalékot kapott, míg a kommunista párt 20 százalékot sem ért el. De a megszálló orosz csapatok főparancsnokának állandó nyomása és a kommunista párt terrorja igyekezett megmásítani a tényleges politikai erőviszonyokat, a választók többségének akaratát. A Kisgazdapárt egy része engedett a nyomásnak, más része viszont örömmel vette Mindszenty és az egyház fáradozását a társadalom erősítésére. A bíboros emlékiratait:)

Az Egyház élénkebb lelkipásztori munkája nyomán felébredt a nemzeti érzés, megerősödött a keresztény öntudat. Híveink nem nézték érdektelenül, vagy ölbetett kézzel az Egyház ellenes támadásokat, hanem ott álltak mellettünk a keserű küzdelemben... Az így elért eredményeket annak is köszönhetjük, hogy a Kisgazdapárt nemzetgyűlési képviselői, — közöttük is elsősorban bátor főtitkárunk, Kovács Béla —, szembe mertek szállni a kommunistákkal. Könnyen találni tehetséges, vagy tehetségtelen, ügyeskedő, számító, vagy pedig kevésbé ügyes és balkezes politikusokat a közélet porondján. De csak ritkán — nagyon ritkán — a Kovács Bélához hasonló jelenségeket. Egész férfi volt és egész jellem.

A kommuistákat megdöbbentette a többségi párt vezetésében beállott fordulat. Különféle mesterkedésekkel igyekeztek a helyzeten változtatni. Társutasok, áruló párttagok és rendbontók vezetésével, denunciaciókkal és képviselők kizárásával próbálták a polgári párt egységét megbontani, a bátor többséget szétrombolni...

Végül brutális eszközhöz: politikai kirakatper megrendezéséhez folyamodnak. 1946 decemberében az államvédelmi rendőrség őrizetbe vesz kisgazdapárti politikusokat és a párttal rokonszenvező katonatiszteket. A kisgazdapárti miniszterelnök és a honvédelmi miniszter felül akarják vizsgálni a letartóztatottak ügyét, de Szviridov, orosz katonai parancsnok, minden vizsgálatot megakadályoz. A köztársaság ellenes összeesküvés gyanújával lefoglalt őrizetbe vételét az államvédelmi rendőrség jogkörébe tartozó ügynek tekinti.

Az egész propagandagépezet latbatetésével nyilvánosságra hozzák a vádlottak ún. beismert vallomásait arról,

hogy a Kisgazdapárt kebelében, mint mondták, «köztársaságellenes összeesküvést» szerveztek. További kisgazdapárti vezetőket, köztük egy minisztert is őrizetbe vesznek. Ezek mentelmi jogát, Tildy államelnök és Nagy Ferenc miniszterelnök tanácsára a nemzetgyűlés felfüggeszti. A kommunista gépezet hiba nélkül működik.

Amikor az amerikai és a nyugati sajtó egy része kétségbe vonta a «vallomások» hitelességét, Tildy Zoltánt kényszerítették, hogy erősítse meg a rendőrségi jelentést. Tildy 1947 január 16-án az ún. összeesküvésről így nyilatkozott: «A rendőrség megtette kötelességét, jól végezte munkáját. Biztos vagyok abban, hogy a magyar bíróság a magyar nép érdekében hozza meg igazságos ítéletét.» Nyilvánvaló volt ebből, hogy politikai kirakatper készül szovjet mintára. Ezért döbbsentett meg annyira Tildy magatartása. Három nap múlva, Szent Margit ünnepén, utaltam is az országban uralkodó hajszára, könyörtelen üldözésekre...

Kovács Béla letartóztatása

Csak Kovács Béla mentelmi-jogát nem volt hajlandó felfüggeszteni a Kisgazdapárt. Ehelyett a párt egyik tagja az összeesküvés kivizsgálására egy 25 tagú parlamenti bizottság felállítását javasolta. Rákosi tudta, hogy ez a bizottság fényt derítene a készülő kirakat-perre, ezért az oroszok beavatkozásával a javaslatot levetette a napirendről. Ehelyett azt ajánlotta, hogy mentelmi jogának meghagyása mellett, Kovács Béla önként jelentkezék kihallgatásra. Amikor aztán a bátor főtitkár Nagy Ferenc és Tildy Zoltán ajánlására jelentkezett, az orosz katonai parancsnok lefogatta, szovjet-ellenes kémkedés és összeesküvés vádjával...

Csak most lépett közbe a Szövetséges Ellenőrző Bizottság amerikai tagja, Weems tábornok, aki kormánya nevében jegyzéket intézett Szviridovhoz. Ebben többek között ez áll:

«... az Egyesült Államok kormánya kényszerül kifejezésre juttatni a Magyarországon kipattant politikai válság fölötti aggodalmát. Az események a magyar belügyekbe való külföldi beavatkozásra utalnak annak érdekében, hogy magyarországi kisebbségi elemek rákényszerítsék akaratukat a nép által választott többségre. Minthogy a magyar kommunisták és a baloldali blokk többi tagja nem tudta rendes alkotmá-

Ezek után a kommunisták a Kisgazdapárt főtitkárát, Kovács Bélát is belekeverték az «összeesküvésbe». Rákosi ennél a fordulatnál személyesen kereste fel Nagy Ferenc miniszterelnököt és maga adta át neki a főtitkár ellen szóló ún. bizonyítékokat. Rákosi Mátyás Kovács Béla félreállítását és a Kisgazdapárt nyilvános megfeddését követelte Nagy Ferencről, aki aztán 1947 január 28-án így nyilatkozott: «Meg kell mondanom, hogy igenis készült összeesküvés a demokrácia és a kormány ellen. Igen széleskörű szervezkedést indítottak az összeesküvők és befészkeltek magukat nagy politikai és társadalmi szervezetekbe, elsősorban a független Kisgazdapártba.»

Nagy Ferencnek erre a megállapításaira hivatkoztak a kommunisták, amikor újabb «összeesküvő» kisgazdapárti képviselők mentelmi jogának felfüggesztését kérték. Nagy Ferenc ezeket is kiadta, abban a biztos tudatban, hogy ártatlanok és a bíróság majd felmenti őket. Az államvédelmi rendőrség a parlament kapujában rakta rájuk a bilincseket, Péter Gábor személyes irányítása mellett.

nyos módszerekkel elérni céljait, megkísérelték, hogy a többségi Kisgazdapárt több képviselőjét belekeverjék a köztársaságellenes összeesküvésbe. Azáltal, hogy a kisgazda képviselők mentelmi jogának megvonását követelték, a párt parlamenti többségét gyengíteni igyekeztek. A rendőri és közigazgatási hatóságok nem arra használták fel hatalmukat, hogy azonnali, célravezető bírói eljárással hárítsák el az államot fenyegető veszedelmet, hanem, hogy politikai ellenfeleik ellen általános támadást intézzenek. A magyarországi szovjet főparancsnokság most, közvetlen beavatkozás révén, válságot idézett elő Magyarországon. Eddigi értesülések alapján az Egyesült Államok kormánya úgy tudja, hogy az indokok és vádak — Kovács Béla ügyében — alaptalanok. A fejlemények, az Egyesült Államok kormányának véleménye szerint, jogosulatlan beavatkozást jelentenek Magyarország belügyeibe.»

Weems amerikai tábornok azt javasolta, hogy a Szövetséges Ellenőrző Bizottság tagjai, a három nagyhatalom, a szovjet, az angol és az amerikai kormány megbízottai, együtt vizsgálják meg az összeesküvés ügyét a magyar miniszterelnökkel, a parlament elnökével, a belügy- és az igazságügyminiszterrel.

Események és közlemények

CARLO BAYER 60 ÉVES

Február 14-én ünnepelték a Bécsi Karitás munkatársai Carlo Bayert, a német és osztrák püspöki kar segély-akciójának vezetőjét, 60. születésnapja alkalmával. A családi jellegű ünnepségen megjelent Mindszenty József bíboros is, aki német nyelven köszönte meg azt a sok jót, amit hazánk felé nyújtott a Hilfsfond, a Bayer prelátus vezetése alatt működő segélyszerv. Többek közt azt mondta:

«Mi mindannyian emigránsok vagyunk, mint ahogy prelátus úr is az, akik a jerikói úton sebekből borítva várjuk az irgalmas szamaritánust. Prelátus úr Rómában és Bécsben az irgalmas szamaritánus szerepében működött és működik még most is. Köszönjük azt, amit a szerencsétlen Közép-Európáért és különösen magyar népünkért tett, hadifoglyaink és menekültjeink fölkarolásával és tesz még mindig az otthoniak segítetésével. Ma hálás szívvel értelmezzük Önre a legirgalmasabb szamaritánus, az Úr Jézus szavait: Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.»

Bécsen kívül ünnepelték Carlo Bayert Rómában és Münchenben is. A müncheni ünnepségen részt vett Döfner kardinális, a német püspöki kar elnöke is.

MAGYAR PAX ROMANA KONGRESSZUS LYONBAN

Franciaországban, a Lyon melletti Francheville-ban rendezte a KMEM, a Katolikus Magyar Egyetemi Mozgalom idei kongresszusát, sorrendben a tizenhetediket, a húsvét utáni héten, március 31. és április 6. között. A rendezők 14 európai országból — köztük Jugoszláviából — mintegy 140 diákot és értelmiségit várnak a találkozóra.

A téma:

A megzavart keresztény bizonytalanságok a Második Vatikáni Zsinat után.

Az ideai tanulmányi hét célja bemutatni és megvitatni a Zsinat után előállott és kikerülhetetlen bizonytalansági helyzetet a hívek és teológusok körében, és egyúttal rámutatni a megoldás lehetőségeire. E cél elérésére a rendezők — anélkül, hogy teljességre törekednének — néhány jellegzetes tárgykört kívánnak szóhoz juttatni, mindenekelőtt azokat, amelyek a viták középpontjába kerültek.

A kongresszus programjából:

Alszeghy Zoltán SJ, a dogmatika tanára a római Gregorianán: *Miért kell zavart a hívőben a mai teológia?* — Az

intézményesített kereszténység problémái.

András Károly tudományos kutató, München: *Van-e katolikus társadalomtan és politika?*

Somfai Béla SJ, a morálteológia tanára, Willowdale/Toronto: *A katolikus erkölcsstan vitatott tételei.*

András Imre SJ, a bécsi Magyar Egyházzociológiai Intézet igazgatója: *Magyarországi egyház a Zsinat után.*

Ankét: lelkipásztorok kritikus kérdései a hívekhez — hívek kritikus kérdései a lelkipásztorokhoz.

Továbbá: irodalmi est.

További bővebb felvilágosítást szívesen ad a KMEM főtítkársága:

Oberföhringer Str. 40,
D - 8000 München 81,
T.: 089 / 98 85 74

SZOLZSENYICIN KÖNYVE MEGJELENT MAGYAR NYELVEN

A Nobel-díjas író, Archipelag Gulag című híres műve fordítási jogát a «Nemzetőr» kapta meg. A 600 oldalas könyv megjelent a Danubia-Nyomdában. Aki a könyvet eredetiben ismeri, tudja, milyen nehéz feladatra vállalkozott a fordítással Sente Imre, Helsinkiben élő honfitársunk. A kiadó szerint kitűnő munkát végzett.

Miért éppen ezt a könyvet választotta a kiadó Szolzsenyicin sok híres könyve közül fordításra? — Azért, mert éppen ez az a könyv, amely megcáfolhatatlan bizonyítékokkal és könyörtelen nyíltsággal tárja az orosz bolsevizmus embertelenségét a világ színe elé, uralomra jutása első pillanatától napjainkig. Ezt a mélyen gondolkodó, finoman analízáló, népét rajongva szerető matematika-fizika tanárt és író, aki a második világháborút mint tiszt harcolta végig, mert kritizálni merte a rendszert, a legsötétebb Sztálin-i időkben, 1948-ban, 8 évi kényszertáborra ítélték. Itt saját testén tapasztalja meg és lelke mélyéig átéli azokat a borzalmakat, melyeken millió és millió szerencsétlen orosz, ukrán, balti, a Szovjet birodalom népei, Európa összes legázolt nemzetei, a távol-kelet népei átmentek, (15-20 millióra becsülik a számukat), míg örökre el nem nyelte őket az orosz bányák mélye, a szibériai őserdők, a sarkvidék tundrái és Közép-Ázsia kősivatagjai. Az út csak odáig vezetett a legtöbbször, vissza már nem... «Azok, akik mélyen megtapasztalták ezeket a borzalmakat, a sírban többé el nem mondhatják.» Ezeknek az örökre elnémult millióknak akar a hangja lenni Szolzsenyicin a még

szabad világ lelkiismeretéhez; hátha meghallja, amíg nem késő.

Szolzsényicin szerint a bolsevista rendszer azért embertelen és káros, mert egy kisebbségi párt fegyveres terrorjára épült, amely hatalmi örületében, a világtörténelem legvéresebb polgárháborújában letört minden ellenállást, minden isteni és emberi törvényt lábbal tiport és most a második világháború után, sajnos, nyugati segítséggel is világalomra tör.

Szolzsényicin végigvezet a bolsevista igazságszolgáltatás borzalmain. Mint egy rémlátomásban végigvonultatja az olvasó szeme előtt a szörnyű megsemmisítő táborok ezreit. Szemtánuk százait beszélgeti a legpontosabb személyi és helyi adatokkal és mégis csak izelítőt adhat, ahogy maga mondja: az egészet, a leglényegesebbet nem fogja elmondani soha senki, mert elmondhatatlan.

A könyv ára 30.— DM, vagy annak megfelelő idegen valuta. Megrendelhető a «Nemzetőrnel»,

8 München 34, Postfach 70.

Postscheck: München Nr. 175-275.

HARANGOZÓ FERENC

DR. PAPP GÁBOR 60 ÉVES

Dr. Papp Gáborról 60. születésnapján pár sorban azt kell elmondanunk, hogy nehéz emigráns sorsa ellenére kiválóan felnevelte négy gyermekét, és kitűnően iskoláztatta is őket. Emellett az amerikai robotban talált annyi időt és erőt, hogy hétvégi magyar iskolákat szervezen, foglalkozik a magyar cserkészifjúsággal, megszervezte a Magyar Iskola-barátok Klubját; mindenhol ott van, ahol igazi magyar ügyről van szó. És amivel kevés magyar édesapa dicsekedhetik, magyar szíve tűzétől lángot fogott a felesége, s a lányai is: a mindennapi kenyérkereset és házimunka mellett magyar iskolát, magyar cserkészcsapatot vezetnek, szinte versenyezve édesapjukkal.

Dr. Papp Gábornak szívügye lett Burg-Kastl, az egyetlen magyar gimnázium szabad földön. Amerikában nemcsak legfőbb erkölcsi támaszuk, szervezőnk, de a megboldogult Gámán Imre mellett, legnagyobb anyagi támaszuk is. — Áldja meg az Isten érte! (Dr. H. F.)

NAGYBOJTI TRIDUUM

a) Lausanneban március 8-9-én,

b) Genfben március 7-én és 9-én,,

c) Yverdon-ban március 9-én.

Nagyböjti szónok: P. Bóday Jenő jezsuita misszionárius Leuven-ből.

A Magyar Cserkészzet 65 éves

Ismét egy cserkész Jubileumi Évhez érkeztünk. 65 évvel ezelőtt bontakozott ki nálunk a cserkész-mozgalom és az évek folyamán bámulatos eredménnyel és élményekkel gazdagította az ifjúságot. Sajnos, az 1945. évi orosz megszállás beszüntette a magyar cserkészzetet hazánkban és százezrek menekültjeivel sokan kerültek nyugatra. A menekült-táborokban a cserkészek egymásra táltak és az akkori igen mostoha viszonyok ellenére folytatták az otthon abbahagyott magyar cserkészzetet, mely immár 30 éven át szerte az egész világon eredményesen működött.

Most, amikor 65 év eseményeire gondolok, szeretnék ezek közül néhányat feleleveníteni.

Évszázadunk elején az akkori egyetlen magyar ifjúsági lap, a «Zászlónk», közölt folyamatosan híreket a Baden Powel angol tábornok által megindított cserkészmozgalomról. Ifjúságunk kezdetől fogva látta, hogy ez egy neki való mozgalom. Az idősebb generáció azonban idegenszerűnek tartotta. Az iskolák félték, hogy a cserkészzet eltereli az ifjúságot a tanulástól. A szülők pedig féltették gyermekeiket a sátor-táborozástól. Ilyen hangulatban indult meg nálunk néhány igen lelkes fiatal vezető által a cserkészmunka.

Az első megkapó nagy cserkész esemény volt az 1913. évi «Vági tutajút» és az 1921. évi Tapolca-környéki Balatoni közös nagytábor, melynek 25 cserkészcsapatból voltak résztvevői, a nyugati vármegyékből.

Én akkor a szombathelyi 48. sz. Rákóczi tanonc-cserkész csapatnak voltam parancsnoka, és szervezője a közös tábornak.

Ezt megelőzően nagy élményünk volt, hogy az 1914-18. évi első világháború idején, amikor a cserkésztsztek zöme hadbavonult, milyen nagyszerűen vezették a fiatal cserkész segédtisztek és őrsvezetők a cserkészmunkát. Legnagyobb bánatunkra azonban a háború után elvesztettük az ország kétharmadát és így az ottani legjobb cserkészcsapatainkkal is. (Pozsony, Nyitra, Kassa, Kolozsvár, Marosvásárhely, Arad, Szabadka, Zombor, Újvidék stb.)

Elkeseredésünkben igen jól estek nekünk Gr. Teleki Pál miniszterelnök velünk érző, bátorító szavai. Titokban arra gondoltunk, hogy ilyen Főcserkész kellene nekünk. Egy szép napon három cserkész — felbátorítva — elment hozzá és felkérte főcserkésznek. Válasza az volt: «Fiuk, elfogadom, de csak akkor, ha én is megálltam a cserkészpróbákat, elvégeztem az őrsvezetői és tisz-

ti-táborot.» Így is történt és örömünk háttartalan volt. Az első és átütő nagy eredményt a Kanderstegi Világkonferencián érte el, ahol javaslatára elhatározták és keresztülvitték, hogy minden országban alakíthat a kisebbség cserkészcsapatot. Így a fent említett, elveszettnek hitt cserkész-csapatok folytathatták a cserkészmunkát s ennek köszönhető, hogy az egész világon zavartalanul folyhat cserkészmunkánk.

Nagy jelentőségű volt az 1924. évi Dániai Világjamboree, ahol versenycsapatunk Amerika és Anglia után az első helyezést érte el. Most már gondolhattunk arra is, hogy megrendezzük a már évek óta tervezett Nemzeti Nagytábor 10 ezer magyar és ezer külföldi cserkész számára a Szunyogszigeten. Neki is láttunk a munkának, de a tábornyitás előtt egy héttel a dunai árvíz előntötte a szigetet és elsodorta összes berendezéseinket. Már a lemondás előtt álltunk, amikor Teleki főcserkészünk kijelentette, hogy «nem azért vagyunk cserkészek, hogy ne tudánk egy hét alatt a táborra a közeli — bár csupasz — Megyeri-dombokon megtartani egyszerű eszközökkel, amit mindenki meg fog érteni.»

Már most mindenki kettőzött erővel fogott a munkához. Ezekben a napokban ezer cserkészzel többen jelentkeztek a táborba és olyan megható nagy támogatást kaptunk mindenhonnan, hogy a tábor után megvásárolhattuk a Nagy Sándor-utcai székházunkat, a Hárshegyen cserkészparkot és a Fővárostól kapott telkeken állandó jellegű vitorlázó repülő-tábor a Hármashatárhegyen, míg a Szunyogszigeten vízcserkész telepet rendeztünk be.

Nagy élményünk volt az 1929 évi angol Birkenhead Jamboree, ahol ünnepeleltük Baden Powel lordságra emelését és kikiáltottuk világ-főcserkésznek. A magyarság nagy barátja: Lord Rothermer pedig meghívta a 950 fős magyar csapatot egy hétre Londonba. 19 autóbusszal jártuk a várost és környékét és végül egy bámulatos tűzijátékkal búcsúzott tőlünk az angol nép. Utolsó számként kigyulladt az égen a fénybetűk tüze «Igazságot Magyarországnak». Mind a 950 magyar cserkész pedig egy ezüst karkötő órát kapott tőle emlékül.

Most már az egész világ ismert bennünket és ennek köszönhetjük, hogy az 1931 évi Badeni Világkonferencia nekünk ítélte oda a Gödöllői Világjamboree megszervezését. Ez is nagy megbecsülést hozott számunkra. Ebben az időben kétezer külföldi lap írt rólunk,

öt uralkodó fejezte ki köszönetét cserkészeinknek a nagy örömet és élményt jelentő jamboree-ért. Sorra kaptuk a meghívásokat egyes országok nemzeti táborába és nagyobb megmozdulásaikra. Így jártunk Dániában, ahol a királyi pár is fogadott bennünket, — Svédországban, az Ingarö szigeten megtartott rowermoot után a trónörökös «gardenparty»-jára kaptunk meghívást, résztvettünk a lengyel nemzeti nagytáborban, a berlini nagy cserkész hadijátékon, sőt a milánói nagy ballila seregszemlén, és 40 zászló szentelési ünnepére is meghívtak bennünket.

Az 1937. évi Holland Vogelenzangi világjamboree volt az utolsó, melyen még zavartalanul résztvettünk és egy magyar aratómenettel szerepeltünk.

Különösen ki kell emelnem a Budapesten megtartott XXVIII. nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust, ahol a kb. egy milliós tömeg-megmozdulások során, a rendezésben és ellátásban 5000 magyar cserkész teljesített szolgálatot. Ezért XII. Pius pápa külön is kifejezte elismerését.

Majd azonban reánk szakadt a II. világháború és gyászba borított bennünket Gr. Teleki Pál főcserkészünk hirtelen halála, ami pótolhatatlan veszteségünk volt. A MCSSZ. javaslatára az államfő engem nevezett ki Főcserkésznek. Ebben a minőségben még végigjárhattam a közben felszabadult Erdély, Felvidék és Délvidék területén lévő cserkészcsapatokat, de a II. világháború során újból megszállás alá kerültek.

Cserkészzetünk nagy erejét mutatta, hogy a már említett menekült-táborokban cserkészeink folytatták az otthon abbahagyott cserkészmunkát. Az 1947. évi altöttingi nagy magyar Zarándoklat alkalmával kb. 200 cserkész fogadalmat újított. Passauban megalakulhatott a Teleki Pál cserkész munkaközösség, mely később Cserkészsövetséggé alakult át, melynek élén az akkori fiatal cserkésztsztek, «hontalan sasok» álltak munkába, akik ma 30 év elmúltával, még mindig változatlan erővel működnek cserkészzetünk élén. Cserkészházak, otthonok, parkok létesültek, javában folyik a továbbképzés, hétvégi magyar iskolák, érettségi vizsgálatok, külföldi utak, közös nagy táborok stb. Mindszenty bíboros hercegprímásunk nagy jelentőségű útjai során megnyugvással és elismeréssel vette tudomásul ezt a magyarmentő munkát.

Biztosra veszem, ha Magyarország egyszer ismét szabad és független lesz, cserkészeink ismét az élen haladnak majd a mindenki által annyira várt erkölcsi világrend kialakításában.

Adja a jó Isten, hogy így legyen!

vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc

Az egyház a rendszer rabságában

A Vatikán öt megyéspüspököt, egy apostoli kormányzót és három segéd-püspököt nevezett ki Magyarországon. A püspöki kar megállapodást írt alá a rendszerrel a templomi hitoktatás szabályozására. Ezek voltak a fontosabb hírek, amelyek a hazai és külföldi közvéleményt foglalkoztatták az elmúlt hetekben. Vegyük sorra az eseményeket.

A budapesti kormányzat egyházpolitikáját kifelé a látványos események jellemzik. Ezekről várja, hogy külföldön jó benyomást keltsen főleg katolikus egyházi körökben és elterelje a figyelmet az egyház rabszolga helyzetéről és a párt romboló munkájáról. Gondosan kiválogatja azokat a jól képzett, lehetőleg külföldön nevelkedett, több nyelvet beszélő papokat, akiket hol hízelgessel, hol valamilyen emberi hibájuk leleplezésével messzemenő együttműködésre kényszerít. Miután éveken át meggyőződik lojális magatartásukról, egyre fontosabb egyházi állásokba juttatja őket és közülük válogatja ki a püspökjelölteket is, akiknek kinevezéséért a Vatikánnal folytatott tárgyalások során harcol. A Vatikán is előterjeszti a maga jelöltjeit, akiket úgy válogat össze, hogy a rendszer számára is elfogadhatók legyenek. Tehát a rendszer a mai viszonyok közt mindenképpen előnyben van mert a tárgyalások csak olyanokról folynak, akiket elfogadhat, és nem azok kerülnek a jelöltek sorába, akiket a Szentszék a legjobbaknak tart a főpásztori hivatás ellátására.

A legújabb kinevezések sok tekintetben a rendszer kedvére történtek. Miklós Imre megnyilatkozásaiból kitűnik, hogy az Állami Egyházügyi Hivatal az új püspöki karral biztosan tartja kezében a magyar egyházat. Az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke jelen volt minden megyéspüspök beiktatásán és beszédet mondott.

Szombathelyen Dr. Fábián Árpád új megyéspüspök beiktatását Miklós Imre örömmel üdvözölte. Szó szerint ezeket mondta: «Tisztelt Püspök Úr! Örömmel köszöntöm Ont azok között, akiket VI. Pál pápa megyéspüspöknek kinevezett. Kormányunk javaslatára a Népköztársaság Elnöki Tanácsa szívesen adta hozzájárulását ahhoz, hogy ezután megyéspüspökként kormányozza a szombathelyi egyházmegyét.» (Kat.Szó. 1975. febr. 2.) Miklós Imre két kifejezése: «örömmel és szívesen» elárulja, hogy Fábián Árpád püspökkel a rendszer meg van elégedve. Fiatal pap korában a váci püspöki irodában, később Rómában a Pápai Magyar Egyházi Intézet

élén tett sok szolgálatot a kormányzatnak és a római kommunista magyar követségnek. Érthető, ha a rendszer örül, hogy elérte püspöki kinevezését.

A veszprémi megyéspüspök, Kádár László beiktatásán Miklós Imre tartózkodott a rendszer érzelmeinek tolmácsolásától, nyilván éreztetni kívánta az új megyéspüspökkel, hogy az eddigi szolgálatai, jó kapcsolatai a rendszerrel, nem ütnek meg azt a mértéket, amiért nyilvános elismerés járna. Éppen ezért inkább a magyar egyházi vezetők általános magatartását méltatta: «Örömmel üdvözöljük, hogy a magyar egyházak vezetői reálisan értékelik viszonyainkat, aktívan támogatják kormányunk politikai törekvéseit. Ez jelentősen elősegítette és megkönnyítette, hogy megoldjunk bizonyos kérdéseket, ezek között az újabb főpapi kinevezésekre is sor kerüljön.» (Új Ember, 1975. febr. 2.)

A legkeményebb figyelmeztetés a váci megyéspüspök, Endrey Mihály beiktatásán hangzott el. Miklós Imre emlékeztetett arra, hogy mintegy 15 éve annak, hogy Endrey püspök kivált a hazai egyházpolitikai életből. Az igazság kedvéért meg kell jegyeznünk, hogy nem kiválásról van szó, hanem arról, hogy a rendszer előbb lemondatta és utána Vámosmikolára száműzte Endrey címzetes püspököt, esztergomi apostoli delegátust. Budapest azt követelte a delegátustól, hogy több tisztességes pap helyébe békepapot nevezzen ki és az esztergomi érseki irodát is adja át a békepapoknak. Endrey püspök annak idején erre nem volt hajlandó. Kegyesített lett és Vámosmikolára helyezték 1958 októberétől 1963 májusáig. Ez az idő elég volt arra, hogy a rendszer megtörje őt. Utána visszakerült Budapestre. Megengedték neki, hogy néha püspöki funkciót végezzen. Egy évvel ezelőtt, amikor a Pápa letette Mindszenty bíborost, Endrey Pécsre került segéd-püspöknek. Január 10-én kapta a megyéspüspöki kinevezést Vácra. A nyugati sajtó, nem ismervén a történeteket, úgy könyvelte el Endrey kinevezését, mint Casaroli keleti politikájának jelentős sikerét. Miklós Imre azonban, a kegyurak kegyura, tisztázta a helyzetet. A megyéspüspök beiktatásán kijelentette: «A magyar kormány bizalommal járult hozzá» a kinevezéshez. Ez az utóbbi, a bizalom, késztet arra, hogy még mondjak valamit — folytatta Miklós — tudniillik itthon és határainkon kívül is találkozunk olyan véleménnyel, amely más féle, negatív előjelű reménykedésnek és bizalomnak ad hangot. Meggyőződésem, hogy a mi bizalmunk

a helyes és reális, nem pedig azoké, akik számításból, különböző megfontolásokból felelőtlenül próbálkoznak manipulálni. Sem egyházi téren, sem az egyházon kívül nem kezdődik a reakció rehabilitálási korszaka.» Endrey válaszában kiemelte: ő a maga részéről mindig hitt abban, hogy adott helyzetben használni és együttműködni tud. Ebben a tudatban mondja, hogy személyének ez a lehetőség most nagy örömet jelent. A csanádi új megyéspüspök, Udvardy József beiktatása csendben történt.

Dr. Timkó Imre görögkatolikus megyéspüspök szintén élvezzi a rendszer bizalmát. Hiszen a békepapi mozgalomban kimagasló érdemeket szerzett. Kétszer tüntették ki. Először 1969-ben a Munka Érdemrend ezüst fokozatát kapta «az állam és egyház közti jó viszony érdekében kifejtett munkássága elismerésül». Egy évre rá, 1970-ben megkapta a «Magyar Békemozgalom kitüntető jelvényét». 1972-ben, amikor Dudás Miklós hajdudorogi görögkatolikus püspök halála után átvette a káptalani helynöki tiszteletet, a békepapok Katolikus Szó című lapja szerkesztőségi cikkben méltatta Timkó Imre békepapi tevékenységét: «külföldön is elismerésre méltó eredményeket ért el . . . Túlzás nélkül írhatjuk le: évek óta békemozgalomunk egyik legsikeresebben munkálkodó külföldi 'nagykövete'».

A Szent István bazilikában a püspökszentelésen Dr. Pataky Kornél, az új győri apostoli kormányzó, címzetes püspök mondott köszönetet a szentelő püspöknek, a Vatikánnak és a rendszernek. «Köszönünk magyar Hazánkunk és tisztelt vezetőinek, akik a kinevezésünkhöz hozzájárulásukat adták és örömmel mondjuk: szívesen munkálkodunk az élet szepítéséért, együtt megyünk a társadalom magasabbra emelkedéséért.» Ilyen köszönet és hódolat a rendszer felé püspökszentelésen most hangzott el először magyar templomban. Ez is jelzi a kiszolgáltatottság teljességét.

A legújabb kinevezéseket is beleszámítva, Magyarországon 20 felszentelt püspök van. Ennyi a két háború között sem volt egyszerre. Akik otthon közelről figyelik a rendszer egyházpolitikáját, némi iróniával mondják: több a püspök Magyarországon, mint a hitoktató. Azt a kérdést is latolgatják, hogy a papok és a katolikus értelmiségiek elidegenednek azoktól a püspököktől, akik sokkal többet járnak az Állami Egyházügyi Hivatalba, mint kellene. Bírálják a főpásztorokat, hogy a templomi

hitoktatás ügyében olyan messzemenő engedményeket tettek a rendszernek, hogy ez bármikor lehetetlenné teheti a fiatalok vallásoktatását. Hiányolják, hogy nem teljesítették a szülők jogos követelését, hogy a templomban annyi hitoktatás legyen, amennyire szükség van és a rendszer ne szóljon bele ebbe a kérdésbe. Az államot és az egyházat törvényesen különválasztották. Az államnak kötelessége a törvényt tiszteletben tartani és nem szólhat bele abba, ami a templomban történik. Ehelyett a püspöki kar olyan megállapodást kötött a kormányzattal, amely heti két órában állapítja meg a templomi hitoktatást és beleegyezett abba, hogy az állam ellenőrizze azt, ugyanúgy mint az iskolai hitoktatást. Súlyos hibának tartják a szülők és a papok, hogy a püspökök elfogadták azt is, hogy a 6-10 éves korig, illetve a 10 éven felüli gyerekeket egy-egy csoportba sorolják. Ha egy-egy csoport létszáma felülmúlja a 35-40 személyt — még egy csoport felállítását megengedett, de több nem. Mi ez, ha nem numerus clausus — mondják a szülők és a katolikusok. Hogyan mehettek bele a püspökök ilyen megállapodásba?!

A megállapodást szemelött tartva, a rendszernek annyi interpretációs lehetősége van, hogy bármikor lehetetlenné teheti a templomi hitoktatást, ha a helyzet úgy hozza magával. E megállapodást keserű elégedetlenség fogadta odahaza. Többen a hitoktatás megbecsüléséről illetve elárulásáról panaszkodnak. Nem kétséges, hogy a püspöki kar néhány tagja ellenezte az ilyen megállapodást. Világos szöveget, pontosan meghatározott jogokat kívánt biztosítani és olyan megállapodást kötni, amely valóban megfelel az egyház és a szülők igényeinek. De úgy látszik, a püspöki kar többsége megelégedett ezzel a kétesértékű szerződéssel és ez elég volt ahhoz, hogy a püspöki kar nevében elfogadják azt.

Sokan felteszik a kérdést odahaza: hogyan fogja az a püspöki kar megmenteni a magyar egyházat? Beválik-e Casaroli érsek keleti politikájának egyik sokat emlegetett elve, mely szerint a Vatikán mindent elkövet, hogy püspököket nevezzen ki a kommunista kormányzatú országokban, mert a püspökök mentik meg az egyházat. Ahol a püspök, ott az Egyház. És ha a püspök magatartásával nem értenek egyet a hívek és a papok? Ha látják, hogy jogukat nem tudja vagy nem meri megvédeni? Problémáikat, a velük szemben elkövetett jogtalanságokat nem teszi szóvá. Vajon használ-e az ilyen magatartás az egyháznak?

FÁBIÁN KÁROLY

Esti dal

A Szerkesztőség és az olvasók részéről is felmerült a kívánság, hogy az Életünk hozzon minden számban egy-egy gyöngyszemet a magyar költészet világából.

Ennek a kívánságnak teszünk eleget, amikor bevezetőnek egy népdalt közlünk.

Népdalnak az olyan dalt, éneket nevezük, amelynek a szerzője a nép, tehát valójában ismeretlen. Főleg ebben a tiszta, egyszerű, népies tartalmában különbözik az ún. műdaltól.

Kevés kis népnek van annyi szép, régi népdala, népeleke, nép-balladája mint a magyarnak. Erre igazán büszkék lehetünk.

Népdalaink rendszeres gyűjtése az első világháború idején kezdődött és Bartók Béla, Kodály Zoltán nevéhez fűződik.

Témakörük a magyar ember egész élete, annak minden öröme és bánata. Ebből a gazdag világból elsőnek egy bújdosó éneket hozunk, — mi is tágabb értelemben mind bújdosók vagyunk — az Esti dalt. Az ún. «Bújdosó énekek»-ből való a 18. század első feléből. Amikor 1711-ben a Nagymajtényi síkon «letörött a zászló», Rákóczi kurucjai a fejedelemmel együtt bújdostak ki az országból, vagy szerte a hazában rejtőztek.

Erdő mellett estvéledtem,
Subám fejem alá tettem,
Összetettem két kezemet,
Úgy kértem jó Istenemet:
Én Istenem, adjál szállást,
Már meguntam a járkálást,

A járkálást, a bujdosást,
Az idegen földön lakást.
Adjon Isten jó éjszakát,
Küldje hozzám szent angyalát,
Bátorítsa szívünk álmát,
Adjon Isten jó éjszakát,
Adjon Isten jó éjszakát.

Egy ilyen bújdosó szívéből fakadt ez az esti dal, tulajdonképpen esti ima, az erdőszéli csillagos ég alatt... «Én Istenem adjál szállást, már meguntam a járkálást».

Kodály Zoltán átírta ezt az imádságos hangulatú egyszerű dalt vegyes-karra. — Ez a népdal nagyon alkalmas altatódal minden magyar családban. H. F.

A világiak föladata a mai Egyházban

Bullet Gábor, Lausanne-Genf és Fribourg segédpüspöke a világiak szerepéről, föladatáról a II. Vatikáni Zsinat és más egyházi nyilatkozatok alapján értekezik. Ennek alapján készült ezen cikk.

Világinak, latinosan laikusnak az egyházban azt nevezük, aki sem nem pap, sem nem szerzetes vagy apáca. A világiak elsősorban saját hivatásukkal, szakmájukkal, legyen az testi, vagy szellemi munka, vannak elfoglalva. Mindegyik a saját foglalkozásában, de egyben a saját életkörülményeiben tájékozott. A lekipásztor működése pedig hézagos marad, ha a világiak életébe nincs kellő bepillantása.

X. Szent Pius pápa (1903 - 1914) jelmondata volt: Mindent Krisztusban megújítani! — Az apostolkodás abban áll, hogy ezt képességünk szerint — saját magunk életével kezdve — iparkodjunk előmozdítani. A vallásos élet nem szorítkozhatik csupán a vasárnapi istentiszteleti időre, hanem Krisztus tanítását mindennapi életünkben iparkodunk megvalósítani: imaéletünkben, munkánkban, családi és más közösségi életünkben, pihenésünkben, szabadidő felhasználásunkban is. — Krisztus tanítását kell érvényre juttatni a társadalmi életben, a közéletben is.

Az ember természeténél fogva társas lény. Arra hivatott, hogy másokkal kapcsolatban, különféle közösségekben éljen. Egymás tevékenységét kiegészítik. Szent Pál apostol a korintusiakhoz írt első levele 12. fejezetében részlete-

sen kifejti, hogy Krisztus Egyháza hasonló az élő testhez, amelynek sok része van; mindegyik a saját feladatával. A fej pedig Krisztus.

A mai kor a dialógusoknak, az eszmecseréknek a kora, mindenki hivatott, hogy szóhoz jusson a végső tisztázás érdekében. Ezért oly örvendetes a világiak nagy érdeklődése vallási ügyek és kérdések iránt.

Vallási és valláserkölcsei kérdésekben a végső döntés az apostoloké, Péter vezetésével. Ezek utódai pedig a püspökök, élükön a pápával.

Az emberek és embercsoportok közt sok a különbség, más-más a fölfogás, a vélemény. Ezért természetszerű, hogy véleménybeli különbségek, sőt ellentétek is mutatkoznak. Az ilyen véleménykülönbségeket, sőt ellentéteket nem helyes elhallgatni, vagy elpalástolni, hanem bátran szembe kell velük nézni és kellő időben, kellő körülmények közt őszintén megvitatni. Enélkül valódi eszmecsere, valódi dialógus — ami pedig a mai kor követelménye — nem lehetséges. — A középkor skolasztikus vitái sokban például szolgálhatnának.

Az eszmecserenél fontos a másikkal megbecsülése és a gondolatmenetébe, fölfogásába való jóindulatú beleélés. Teljesen hibás a másképp vélekedőnél rosszhiszeműséget föltételezni, ami egyébként a vitát, eszmecsereét eredménytelenné tenné.

PFEIFFER MIKLÓS

Szivárvány

Cato a művész neve, kinek festménye a missziós gondolatról a detroiti (Michigan, USA) kiállításon 7.000 dollárt eredményezett a missziók javára. Isten útjai kiszámíthatatlanok...

A kép története egy őszi estén a bécsi Boltzmannngasse-ban indult. A Pázmáneum rektorának íróasztala körül megint egyszer összeverődött néhány ember, ki egypár szóra, ki egy kérésre, vagy csak éppen egy Dicsértesség-re. Közöttük volt Cato is, aki magát szerényen meditative painter-nek mondja. Közeledett a missziósvasárnap. Rektor Atya éppen egy cikket dolgozott e témáról. («Gondolatok Missziósvasárnapra», Életünk VI. évf. 10. szám, 1974 okt.) Így hát természetes volt, hogy a beszélgetés is a missziók körül forgott.

Cato művészlelkében termékeny talajra hullottak a gondolatok, a cikket

többször is végigolvasta (fordításban). Szeme előtt felmerült a szivárvány, az «égi híd» képe, melyet a missziós munka létesít, hogy a sötétségben tévelygő lelkek az égbe — Istenhez találhassanak. Így jött létre a festmény a világmissziókról.

December elején volt a kép bemutatója a Pázmáneum falai között egy kedves, családi kis ünnepség keretében. Mindnyájunkat megkapott a sötétkék eget a földdel összekötő szivárvány-híd. S alatta, — égi fényt árasztva maga körül — barázdát szánt a misszionárius.

Aztán elindult a kép. Hosszú útja, a tengeren is túlra: a Detroit-i misszióskiállításra. A művész a vételárat előre felajánlotta a világmissziók javára.

E napokban ért Bécsbe az örvendetes hír, hogy a pázmáneumi íróasztal mellől kiindult gondolat Detroitban teljes sikert ért el, a kép 7.000 dollárért elkelt — a missziók javára.

A Szivárványról levelezőlap nagyságban készült fénykép rendelhető 25.— S adomány felajánlása mellett. A befolyó összeg egy a Pázmáneum növendékeként 1955-ben végzett tanzaniai misszionárius kezeihez, az ottani katolikus misszió támogatására kerül továbbításra. — Megrendelhető a Pázmáneumban: Boltzmannngasse 14, A - 1090 Wien.

DR. GIANONÉ TIBOR

MAGYAR LEKIGYAKORLAT NÖVÉREK RÉSZÉRE

A már jelzett magyar lelkigyakorlat részletes tudnivalói:

Helye:

Szent Margit-Otthon Senefelderstr. 6
A - 4020 Linz/D., Ausztria.

Lelkigyakorlat vezetője:

P. Békési István S. J. (Németország).

Ideje:

1. Kurzus: 1975 júl. 7. estétől júl. 14. reggelig.

2. Kurzus: 1975 augusztus 23. estétől aug. 30. reggelig.

Mindkét kurzus 6 napos lesz.

Érdeklődni ill. jelentkezni lehet:

Schwester Provinzoberin
Senefelderstr. 6.

A - 4020 Linz/D., Österreich.

BALATONBOGLÁRON, VIZHEZ KÖZEL,

nyugodt helyen, privát penzióban: 2 - 3 - 4 - ágyas szobák kiadók. Hideg, melegvíz, fürdőszoba használat, főzési lehetőség. — Társalgó, udvari tusoló, gyermekeknek homokozó és hinta. Személyenként napi 70.— Forintért bérelhető. Érdeklődni levélben: 'Balaton' jeligére lehet az *Életünk Gazdasági Bizottságánál*, 8 München 81, Oberföhringer Str. 40.

A SZENT ISTVÁN ZARÁNDOKHÁZ

szeretettel várja

a Szentévbén Rómába zárandokló magyarokat.

A szentévi forgalom és a lassú postaközlekedés miatt kérjük a jelentkezőket, hogy jó előre levelezzék le szobakérésüket. Cím:

Via del Casaleto, 481

00151 Roma, Italia

Tel. 5373319 - 536207

ÚJ MAGYAR EGYHÁZTORTÉNELEM

Az elmúlt évben rendezte sajtó alá és adta ki Münchenben Prof. Dr. Adriányi Gábor Hermann Egyed hátrahagyott magyar egyháztörténelmi kéziratát.

A többszázoldalas kiváló munkát 32.—DM ellenében lehet megrendelni:

Verlag Molnár, D - 8 München 90.
Oertlinweg 4.

HIRDETÉSEK

AZ ÉLETÜNK ELFOGAD

hirdetéseket, azok közlését kérjük a Gazdasági Bizottságon át beküldeni: 8 München 81, Oberföhringer Str. 40. A nyomda a Gazdasági Bizottság megkerülésével nem fogad el hirdetést.

MAGYAROS HENTESÁRUK!

1 kg Füstölt kolbász (száraz)	DM 12.—
1 kg Füstölt friss kolbász	11.—
1 kg Paprikás szalámi	14.—
1 kg Puszta-szalámi (erős)	12.—
1 kg Sütnivaló hurka rizs- májás és véres	8.—
1 kg Disznósajt	8.—
1 kg Füstölt oldalas	8.—
1 kg Fehér füstölt szalonna 4-6 cm vastag	8.—
1 kg Schwarzwälder szalonna	12.—
1 kg Schwarzwälder sonka	16.—
1 kg Magyar szalámi	20.—
1 kg Paprikás főtt tokaszalonna	8.—

Lieferung per Nachnahme! Csomagküldés utánvétellel!
Esetleges viszonteladó kereskedőnek árendedmény!

Viktor Pál
Wustspezialitäten
D - 7063 Welzheim,
Joh. Seb. Bachstr. 19.

TÉTÉNY —

UNGARISCHE SPEZIALITÄTEN

Inhaber: Bayer Oszkár

München 2. Kreittmayerstr. 26.

Tel. 196393, nach 20 Uhr: 585502

Preisliste:

Debrői Hárslevelű	DM 5.50
Badacsonyi Kéknyelű	5.95
Badacsonyi Szürkebarát	5.85
Soproni Kékfrankos	5.75
Domoszlói Muskotály	5.85
Domoszlói Tramini	6.30
Villányi Burgundi	5.85
Hajósi Cabernet	5.90
Tokaji Aszu 4 Puttonyos	12.40
Téli Szalámi	18.—

inc. MWST, Preise ab Lager,
Preise sind bis zur nächsten
Preisliste gültig

Kartonvételnél üvegenként 20 fillér
árendedmény.

Még kapható:

Bayer Oszkár, Ecke Kazmair- Trap-
entreustr.

Horváth János, München 2, Tumblin-
gerstr. 28.

DIÓSZEGHY TIBOR HITES TOLMÁCS ÉS FORDÍTÓ

(magyar-német és német-magyar) Németországban tanácsadás állampolgársági és menekültügyi kérdésekben, peres ügyekben segít.
(Tel. 02101/ 541317)

D - 404 Neuss, Daimlerstr. 249.

MAGYAR KÖNYVEK ÉS HANGLEMEZEK

Szoltsenyicin: Gulag Szigetcsoport
Megjelent! kb. 500 oldal DM 30.—

Mindszenty: Erinnerungen
német nyelvű kiadás 38.—

(Magyarul egyelőre nem kapható,
mert a kiadó Kanadából esetleg
csak később szállít Európába.)

Vándor György: A rémület éj-
szakája (Rajk perben elítelt
írása) 24.—

Szitnyai: Így rendeltetett 30.—

Gál Gy.S. Honthy Hanna élete 19.—

Apon 2755 30 cm 22.—

Vajda János énekél: Ott, ahol zúg
az a négy folyó, Székely himnusz,
Kis lak áll a nagy Duna mentében,
Krasznahorka, A csitári hegyek,
Kossuth Lajos stb. Hazafias és ka-
tonadalok.

SGS 1021 30 cm 20.—

Ismét kapható Solti Károly nagy-
szerű lemeze! Szép vagy, gyönyörű
vagy Magyarország — Sárbogárd,
Dombovár — Rákóczi megtérése —
Almodó Tiszapart — Csak még egy-
szer tudnék haza menni — Kék
nefelejcs stb.

Musica Hungarica

D - 8 München 40, Agnesstr. 45.

Tel: 089 / 180-911

HAZAI HENTESÁRU

1 kg paprikás füstölt kolbász (száraz)	DM 14.—
1 kg paprikás frissen füstölt kolbász	" 12.—
1 kg véreshurka	" 7.20
1 kg májashurka	" 7.20
1 kg vastag szalonna	" 8.—
1 kg paprikás tokaszalonna	" 8.—
1 kg disznósajt	" 9.60
1 kg füstölt sonka	" 18.—
1 kg füstölt sertésborda	" 8.—
1 kg füstölt csülök	" 8.—

Tepertő mindig kapható!

Viszonteladónak — előzetes megbe-
szélés után — árendedmény!

Utánvétellel és csak beltűdre szállít-
unk; 5 kg-on felüli rendeléseknél portó-
mentesen.

Taubel Mihály hentesmester

D - 6710 Frankenthal

Peter-Rosegger-Str. 3.

Tel. 06233 / 92 58

BUDAPESTEN ÉLEK (41),

megismerkednék sokoldalú, művelt,
önálló gondolkodású, politikai, gazda-
sági, társadalmi problémák iránt ér-
deklődő férfival, aki hasonló gondol-
kodású, tevékeny életre vágyó társat
keres. «Szabadon lélegezni» jeligére
kérek választ az

Életünk Gazdasági Bizottságához,
8 München 81, Oberföhringer Str. 40.

HIVATALOS FORDÍTÁSOKAT

magyar-német és német-magyar nyel-
ven olcsón és gyorsan készítek, —
Ausztria és Svájc területére is!

Wilhelm Divy

Áll. vizsgázott törvényszéki hivatalos
fordító és tolmács.

D - 799 Friedrichshafen, Linderstr. 50.

33 ÉVES, JÓMEGJELÉNÉSŰ, KOMOLY NŐ

11 éves fiával megismerkedne házasa-
ság céljából kizárólag komoly, otthont
szerető, zenét, kirándulást kedvelő 33-
40 éves, nyugati állampolgársággal
rendelkező úriemberrel. Fényképes le-
velet «Szerencse» jeligére kér az
Életünk Gazdasági Bizottságához,
8 München 81, Oberföhringer Str. 40.

37 / 168 BARNA, ÉLETVIDÁM,

minden káros szenvedélytől mentes,
jó anyagi feltételek mellett keresem a
hasonló adottsággal rendelkező hölgy
ismeretségét. Leveletet «Szép szóke
asszony» jeligére kérek az
Életünk Gazdasági Bizottságához,
8 München 81, Oberföhringer Str. 40.

53 ÉVES FUGGETLEN MAGYAR NŐ

keresi korban hozzáillő férfi ismeret-
ségét. Utazást, könyveket, régi szép
nótákat szerető vagyok. Komoly, füg-
getlen férfi levelét várom: «Eliramlik
az élet» jeligére az
Életünk Gazdasági Bizottságához,
8 München 81, Oberföhringer Str. 40.

ÚJ MAGYAR CÉG

Ólomkristály csillárok, modern antik és
«Mária Terézia» stíl, kézzel csiszolt
24 % és 30 % ólomkristály prizmák, lám-
patest bronz, ezüst és aranyozva —

Ólomkristály tükrök (barokk), vázák,
poharak, stb. —

Stil és kovácsoltvas lámpák, — kerámia
legnagyobb választékban Európában.

Saját gyártmány — gyári árak !!

A világ minden tájára szállítunk!

Kristall Leuchten — Horváth Tamás

D - 8591 Friedensfelds

Schönfuss Str. 14, — Tel. 09683-339.

Rövid hírek

VI. Pál pápa az ideai nagybőjti üzenetében a szegényekkel és a nélkülözőkkel való őszinte együttérzésre hívta fel a hívőket. Az üzenet a Szentírást idézi, amely szerint «Szegények mindig lesznek köztetek» és emlékeztet, hogy a mostani Szentév szelleme is szolidaritást kíván azokkal, akikkel Krisztus különösképpen azonosította magát — hangzik a pápai üzenet.

A Vatikáni Titkos Okmánytárban megnyílt 26 Szentév anyagának emlékkiállítását, amelyet a Pápa személyesen nyitott meg. Egyik legértékesebb darabja VIII. Bonifác pápa bullája, amellyel 1300-ban az első Szentévet megnyitotta. A kiállítást a nagyközönség is megtekintheti.

Firenzében ugyancsak a Szentév alkalmából a világhírű *Laurenziana* könyvtár mutatja be kézirat-gyűjteményének legértékesebb darabjait. A latin, görög és középkori kéziratok (200 Codices) a Medici család házi könyvtárából és gyűjteményéből származnak.

Chicago térségében 2,5 millió katolikus nézhet hamarosan katolikus TV-adásokat. Az érsekség több évig tartó előkészítő és szervező munka után 4 millió dollárt áldozott az adóállomás felépítésére. Az új TV-hálózat egyben az USA legmodernebb és legnagyobb egyházi kézből lévő TV állomása lesz.

II. Erzsébet angol királynő nemesi rangra emelte, lordnak nevezte ki a színesbőrű katolikus politikust, Dr. David Pitt-et. Pitt a brit főváros egyik legismertebb közéleti személyisége. Nagy-London tanácsának elnökeként nagy érdemeket szerzett a színesbőrűek egyenrangosításával az angol társadalomban.

Svédország katolikus egyháza első ízben kap anyagi támogatást az államtól. A támogatás egy része annak a 12 millió svéd korona költségvetési öszszegnek, amelyet az állam 17 egyháznak és vallási közösségnek nyújt. A katolikus egyháznak ebből 1,2 millió korona jut, ami a meglévő kiadásoknak csupán egy részét fedezi. A nagy távolságok miatt ugyanis igen magas a lelkészek és szerzetesnők utazási költsége, ha a híveket rendszeresen kívánják felkeresni.

Bernadette Orlow, Uganda szentszéki nagykövete az első női diplomata a Vatikánban. A 27 éves néger diplomata missziós iskolában tanult, majd felsőbb tanulmányait a kanadai egyetemen folytatta. Megbízólevelét nemrég adta át VI. Pál pápának.

Az NSZK-ba 1974-ben mindössze közel 24 ezer német települt át. Lengyel területről közel 8 ezer, szovjet területről 6 ezer, Romániából ugyancsak közel 8 ezer személy. Bár a munkanélküliség és a gazdasági nehézségek őket is sújtják, továbbra is nagy az áttelepülni óhajtók száma, ami azt jelenti, hogy nem anyagi okok miatt kívánnak az NSZK-ba áttelepülni.

A moszkvai pátriárkátus idei naptára több érdekes adatot közöl. Megtudjuk, hogy az orosz ortodox egyháznak 70 millió megkeresztelt tagja van, akik közül 35 millió nyilvánosan gyakorló hívő. Közli mind a 77 ortodox püspök fényképét. A SZU-ban jelenleg hét női ortodox szerzetes kolostor van még, de a szerzetesnők számáról nem tesz említést. A férfi kolostorok száma valószínűleg hat, a legismertebb a zágorszki, Moszkva közelében.

Rómában nemrég kongresszust tartottak a «Nomádok evangelizációja» címmel. 11 országból püspökök, papok és szerzetesek vettek részt a nemzetközi tanácskozáson és vitatták meg a vándorlás és turizmus időszerű problémáit.

Ford amerikai elnök február első hetét «Az amerikai papság heté»-nek nyilvánította. Erőszakról és szenvedésekről megrázkódtatott világunkban Isten szolgálói a földön közelebb hozhatják az emberiséget a Teremtőhöz és egymáshoz is, — hangzott az elnök megindokló nyilatkozata.

Kölnben hamvazószerdán megnyílt az *Ars Sacra '75* kiállítás, amely azt is dokumentálni akarja, hogy él és alkot az egyházi művészet napjainkban is. 300 kiállított mű mutatja be, hogy a festészet, grafika, szobrászat, arany- és mozaikművészet, az ablakfestés és díszítő művészet hogyan áll ma is az egyház szolgálatában.

Rómában a jezsuita rend 32-ik Generális Kongregációján a küldöttek nagy többséggel úgy határoztak, hogy eltörlik a végleges fogadalomtételhez eddig megszabott 33 éves korhatárt. Mint Rómában közölték, a végleges fogadalomtételhez ezentúl elégséges a szerzetben eltöltött 10 év és ez a szabályozás érvényes a testvérekre is.

Az *Életünk* áprilisi száma — tekintettel a húsvéti ünnepekre — az idén április 7-én jelenik meg. Ez azt jelenti, hogy olvasóink egy héttel később kapják kézhez a következő számunkat.

Hogyan lehet előfizetni az *Életünk*re?

Az Életünk terjesztői

a helyi magyar lelkészek; ők küldik meg kívánatra a lapot a területükön élő híveknek.

Az előfizetési díjat, mely 1975 január 1-től 14.— svájci frank,

vagy annak megfelelő más valuta, az illetékes magyar lelkészeknek fizessük be.

Csak onnan forduljunk közvetlenül a kiadóhivatalhoz, ahol a lelkész hiányzik, vagy valami oknál fogva nem terjesztője a lapnak.

Európán kívüli rendeléseket a központi hivatal intéz;

Címe:

Életünk (Unser Leben)

Frongartenstr. 15.

9000 St.Gallen (Schweiz)

Az előfizetés tengerentúlra is 14.— svájci frank, ha azonban légipostával kéri valaki a lapot, 25.— svájci frank, vagy annak megfelelő más valuta.

Életünk

Az európai magyar katolikusok lapja

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Vecsey József

Szerkesztőség és nyomda:

Ungarische Buchdruckerei,
9000 St.Gallen, Frongartenstr. 15.
(Schweiz)

Telefon: (071) 22 55 28

Előfizetés egy évre: 14.— svájci frank
más országban ennek megfelelő valuta
Egyes szám ára 1.20 svájci frank.

**É l e t ü n k — Unser Leben
Monatschrift für die ungarischen
Katholiken in Europa**

Redakteur und Herausgeber:

Dr. Josef Vecsey

Redaktion und Druck: Ungarische
Buchdruckerei, 9000 St.Gallen,
Frongartenstr. 15. (Schweiz)

Telefon: (071) 22 55 28

Kto. Krt. 603 Ungarische Buchdruckerei
**Sparkassa der Administration
St. Gallen.**

Bezugspreis jährlich: 14.— Sfr.

Lapzárta a hónap 15-én, hirdetéseket pedig csak a hónap 12-ig fogadunk el!